

TWO Chapter 611 ลอตตำแหน่ง

หลังจากโจมตีโจมตีกองเรือหลักของกองทัพเรือพันธมิตรอันแน่นแล้ว กองทัพเรือซานไห่ก็หายตัวไป เมื่อพวกเขากลับมาอีกครั้ง พวกเขาก็ปรากฏตัวขึ้นที่ 2 ด้านของอ่าวไฮฟอง

เจิ้งเหอในปัจจุบันเป็นเหมือนกับโชวฉูปิง เขาตั้งใจเข้าไปสังหารศัตรูที่ไม่สามารถจะตอบโต้ได้ใดๆได้ ด้วยสถานการณ์เช่นนี้ พวกเขาจะทำให้ศัตรูสูญเสียชีวิตอย่างมาก

กองเรือจากทั้ง 2 ด้านของอ่าวไฮฟอง เร่งเดินทางมารวมตัวกัน พวกเขาจึงไม่ได้คาดหวังว่าศัตรูจะปรากฏตัวที่ด้านหลังของพวกเขา

การโจมตีในครั้งนี้รุนแรงเป็นอย่างมาก

เจิ้งเหอส่งกองเรือทั้งสอง กลืนกินศัตรูทีละคนทีละคน

ขวัญกำลังใจของภูมิภาคอันแน่นจึงลดลงจนถึงจุดต่ำสุด

มีเรือของเรือหายไประหว่างอ่าวไฮฟองกว่า 40% เมื่อกองเรือที่ลอบเข้ามาของโอหยางโชวกลับออกมา กองทัพเรือซานไห่ก็ควบคุมน่านน้ำทั้งหมดไว้ได้แล้ว

เหล่าผู้เล่นภูมิภาคอันแน่นเลิกคาดหวังชัยชนะแล้ว ภายใต้การนำของหววนเทียนเฉว่ พวกเขาเริ่มเตรียมการป้องกันที่ท่าเรือ เปิดป้องกันการขึ้นฝั่งของศัตรู

แต่น่าเสียดาย พวกเขาถูกกำหนดให้ผิดหวัง

โอหยางโซวไม่มีอารมณ์ที่จะเล่นต่อไป เขาเดินทางกลับออกไปแล้ว

สงครามระหว่างประเทศครั้งนี้เริ่มต้นและสิ้นสุดลงอย่างฉับพลัน ผู้เล่น
ภูมิภาคอันนัมรอคอยการปรากฏตัวของศัตรู แต่พวกเขากลับเห็นเพียง
ทะเลที่ไม่มีที่สิ้นสุด

“ท่านผู้นำพันธมิตร ดูเหมือนว่าพวกเขาจะหายไปแล้ว?” หลังจากนั้น
ชั่วครู่ ก็มีบางคนถามขึ้นมา

“บ้าเอ๊ย!”

แม้ว่าจะได้รับการอบรมอย่างดีและได้รับการยกย่องอย่างมาก แต่รวัน
เทียนเฉวก็อดไม่ได้ที่จะสบตอกมา

“ ... ”

ลอร์ดคนอื่นๆมองหน้ากันและกัน ในเวลานี้ ภูมิภาคอันนัมเป็น
เหมือนกับตัวงูเงา ศัตรูได้เข้ามาในทะเลของพวกเขา แล้วใช้มันราวกับ
เป็นสวนหลังบ้านของตัวเอง และออกไปตามความพึงพอใจ

.....

โกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 3 วันที่ 10

“สำหรับการจัดตั้งกองเรือเดินทาง และการฝึกอบรมนักรบทะเลคลั่ง ข้าจะปล่อยให้ท่านขุนพลเป็นผู้จัดการ!” โอหยางโซวมอบคำสั่งให้กับเจิ้งเหอ

“ท่านลอร์ดไม่ต้องกังวล ภายใน 1 เดือน ทุกสิ่งทุกอย่างจะได้รับการจัดเตรียมอย่างดี” หลังจากที่เคยเดินทางไปทางตะวันตก 7 ครั้ง เหวอจึงรู้ดีว่าจะต้องจัดเตรียมอะไรบ้าง

สำหรับการฝึกอบรมนักรบทะเลคลั่ง ไซ้เหมาจะเข้ามารับผิดชอบเรื่องนี้

โอหยางโซวพยักหน้าและออกไป

ในสงครามระหว่างประเทศที่ไม่ได้ตั้งใจครั้งนี้ โอหยางโซวได้รับคะแนนการกุศลมากถึง 80,000 แต้ม มากกว่าที่เขาได้รับมาจากแผนที่สมรภูมิลើเสียอีก นี่เป็นการอธิบายได้อย่างชัดเจนว่า สงครามระหว่างประเทศเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการรับเอาคะแนนการกุศล

เมื่อถึงจุดนี้ คะแนนการกุศลของเขาก็มาถึง 500,000 แต้มแล้ว เหลืออีกเพียงครึ่งทางเท่านั้น เขาก็จะได้รับตำแหน่งดยุค

นอกจากนี้ ผ่านสงครามขนาดใหญ่ที่เกิดขึ้น โอหยางโซวยังได้รับคะแนนชื่อเสียงอีก 100,000 แต้ม การเก็บเกี่ยวในครั้งนี้นี่ของเขาคงจะทำให้ทุกคนรู้สึกอิจฉา

.....

หลังจากที่กลับมาถึงเมืองซานไห่ โอหยางโชวกี้รู้ข่าวเรื่องที่เกิดขึ้นกับ
ธนาคารสี่สมุทร

“เรียกอสรพิษทมิฬและเมิ่งจี้ต้ามา” ใบหน้าของโอหยางโชวกี้มืดมัว
อย่างมาก

“ขอรับท่านลอร์ด!”

ไปหนานผู่ถอยกลับไปอย่างระมัดระวัง เขารู้สึกได้ถึงความโกรธของ
ลอร์ด

“ค่านับท่านลอร์ด!”

หลังจากนั้นไม่นาน เมิ่งจี้ต้าและอสรพิษทมิฬก็เข้ามาที่ห้องอ่านหนังสือ
ของเขา อสรพิษทมิฬยังคงสงบ ในทางตรงกันข้าม เมิ่งจี้ต้าดูอับอาย มี
ความอับอายเต็มอยู่เต็มใบหน้าที่เขา การแสดงออกของเขายังแสดง
ให้เห็นถึงความกังวล

“แล้ว มันเกิดอะไรขึ้น?” โอหยางโชวกี้ถามด้วยเสียงต่ำ กลิ่นอายที่เขา
ปลดปล่อยออกมา มันแสดงให้เห็นว่าเขาโกรธเพียงใด

“ท่านลอร์ด” อสรพิษทมิฬก้าวออกมาเป็นคนแรก “จากการสืบสวน
ขององค์กรอสรพิษทมิฬ ปัญหาเริ่มขึ้นที่ธนาคารสี่สมุทรสาขาฉาง
อาน ผู้เล่นนักผจญภัยหลายพันคนในฉางอาน, ชาวฉางอานไนท์ และ
นายธนาคารสี่สมุทรสาขาฉางอาน หลี่เว่ย มีส่วนร่วมในเรื่องนี้”

“ท่านกำลังจะกล่าวว่ามีตุ่นแฝงตัวอยู่หรือ? ท่านมีหลักฐานหรือไม่?”
การแสดงออกของโอหยางโซวกลายเป็นรุนแรงมากขึ้น

โอหยางโซวอ่อนไหวต่อการทรยศหักหลังเช่นนี้อย่างมาก

“จากการสืบสวน ในขณะที่ปัญหาเพิ่งจะเริ่มต้น หลี่เว่ยรับเรื่องนี้ด้วยมือของตัวเอง เขาไม่สนใจคำกล่าวของผู้จัดการ และไม่รายงานเรื่องนี้ในเวลาที่เหมาะสม เป็นผลให้สถานการณ์ทวีความรุนแรงเช่นนี้
องครักษ์อสรพิษทมิฬยังพบว่า เขามีสายสัมพันธ์กับพันธมิตรหยานหวงอีกด้วย”

การแสดงออกของเมิ่งจี้ต่ำแย่งเรื่อยๆ

“ตอนนี้หลี่เว่ยอยู่ที่ไหน?” โอหยางโซวถาม

“เขาได้ออกจากธนาคารสี่สมุทรไปแล้ว อย่างไรก็ตาม พวกเรายังคงติดตามที่อยู่ของเขาได้” อสรพิษทมิฬตอบ

หลี่เว่ยไม่คิดเลยว่า ดินแดนซานไห่จะมีองค์กรข่าวกรองเช่นนี้อยู่ สำหรับสมาชิกทุกคนในดินแดนที่ถูกส่งออกมา องครักษ์อสรพิษทมิฬจะเฝ้าติดตามพวกเขา

ไม่ว่าพวกเขาจะทำผิดหรือไม่ก็ตาม

พวกเขาจะถูกตรวจสอบโดยองครักษ์อสรพิษทมิฬเพื่อความแน่ใจ

โอหยางโซวพยักหน้าและกล่าวอย่างเย็นชาว่า “จับเขาทันทีและนำเขาไปไว้ในคุก ให้ฝ่ายอัยการจัดการกับเขา เนื่องจากเขาเป็นพลเมืองซานไห่ เขาจึงไม่สามารถหลีกเลี่ยงระบบกฎหมายได้ ไม่อย่างนั้น ศักดิ์ศรีของพวกเราจะอยู่ตรงไหน”

“เข้าใจแล้วครับ!” อสรพิชฌิมพยักหน้า

ถึงแม้ว่าหลี่เว่ยจะเป็นผู้เล่นนักผจญภัย แต่เขาลงทะเบียนไว้ที่เมืองซานไห่ จุดคืนชีพของเขาจึงอยู่ที่เมืองซานไห่ แม้ว่าเขาจะฆ่าตัวตาย เขาก็ยังคงมาปรากฏตัวที่เมืองซานไห่

ดังนั้น โอหยางโซวจึงไม่กังวลว่าเขาจะหลบหนีไปได้

เมื่อผู้เล่นเข้าร่วมกับดินแดน พวกเขาจะได้รับผลประโยชน์ ในทางกลับกัน พวกเขาก็จะถูกจำกัดด้วยเช่นกัน ไม่อย่างนั้น ลอร์ดจะปล่อยให้เขาหลุดรอดสายตาไปได้อย่างไร?

‘ด้วยมีกรณีนี้เป็นตัวอย่าง พวกเราจะได้เริ่มต้นยุคกฎหมายของพวกเราซะที’ โอหยางโซวคิดภายในใจ

เมื่อเห็นว่าลอร์ดได้ทำการสอบสวนเรื่องนี้อย่างสมบูรณ์แล้ว เมิงจี้ตาก็อดไม่ได้ที่จะคุกเข่าลงและสารภาพผิด “ข้าเลือกคนผิดเอง ท่านลอร์ดโปรดลงโทษข้าด้วย!”

ไม่ว่าอย่างไร เขาก็เป็นคนเลือกหลี่เว่ยมา สิ่งที่เกิดขึ้นจึงถือได้ว่าเป็นความผิดของเขาด้วยเช่นกัน

ประกายแสงปรากฏขึ้นในดวงตาของโอหยางโซว

“การลงโทษเป็นสิ่งจำเป็น” มันเป็นเรื่องยากที่โอหยางโซวจะซ่อนความผิดหวังในขณะที่เขากล่าวออกไปได้ “ไม่เพียงแต่ท่านจะล้มเหลวในการตรวจสอบคนที่ท่านจ้างมาเท่านั้น แต่โครงสร้างธนาคารสีสมุทรเองก็มีปัญหา นายธนาคารของสาขาสามารถรับเอาเหตุฉุกเฉินได้โดยไม่มีใครสามารถก้าวข้ามเขา ไปรายงานกับสำนักงานใหญ่ได้ เป็นเหตุให้เรื่องที่บานปลายขึ้นมา”

เมื่อเมิ่งจี้ต้าได้ยินเช่นนี้ ใบหน้าของเขาก็ซีดลง

“ไปหานานผู้รับคำสั่ง!”

“ท่านลอร์ด!”

“นายธนาคารสีสมุทรเมิ่งจี้ต้า ล้มเหลวในการปฏิบัติหน้าที่ ปรับเงินเดือน 1 ปี และลดตำแหน่งเขาเป็นรองนายธนาคาร” โอหยางโซวกล่าว

“ขอรับท่านลอร์ด!” ไปหานานผู้ออกไปประกาศคำสั่ง

“ขอบคุณท่านลอร์ดสำหรับความเมตตาของท่าน!”

เดิมเมิ่งจี้ต้าคิดว่าเขาจะเสียงานของเขา เขาไม่คิดเลยว่าเขาจะไม่ถูกไล่ออก

โอหยางโซวกล่าวโดยปราศจากความรู้สึกว่า “ตำแหน่งนายธนาคารจะ ถูกมอบให้กับเจ้าทบวงฟานหลี่ชั่วคราว สำหรับหน้าที่ประจำวัน ท่าน จะยังคงรับผิดชอบเช่นเดิม ข้าหวังว่าท่านจะไม่ทำให้ข้าผิดหวัง”

“ข้าจะไม่ทำให้ท่านลอร์ดผิดหวังอย่างแน่นอน!” เมิงจี้ต้ากล่าวตอบ อย่างมีอารมณ์

“ออกไปกันได้แล้ว ต่อไปข้าจะประชุมกับเหล่าคณะกรรมการ เพื่อ รับมือกับเรื่องนี้” โอหยางโซวดูมั่นใจอย่างมากเกี่ยวกับการจัดการกับ เรื่องนี้

“ขอรับท่านลอร์ด!”

มองไปที่ด้านหลังของเมิงจี้ต้า โอหยางโซวถอนหายใจออกยาว การ ลงโทษอย่างหนักคือการสร้างตัวอย่าง และเป็นการให้คำตอบแก่ พันธมิตรของเขา

หลังจากที่ไปฮัวและคนอื่นๆได้ลงทุนในธนาคารสี่สมุทร พวกเขาไม่ได้ แทรกแซงกระบวนการทำงานประจำวันของธนาคารเลย พวกเขา ปล่อยให้ทีมบริหารของดินแดนซานไห่จัดการกับมันทั้งหมด เนื่องจาก มีสิ่งผิดพลาด จึงเป็นธรรมดาที่พวกเขาจะต้องรับผิดชอบ

ไม่อย่างนั้น มันอาจจะส่งผลกระทบต่อความไว้วางใจของพันธมิตรได้

สำหรับการประชุมคณะกรรมการ โอหยางโซวไม่รีบเร่งมากนัก เขามี ไฟในมือเป็นสมบัติที่เขาได้รับมาอยู่แล้ว

ในช่วงบ่าย ไปเสี้ยวเชิงยอมรับคำเชิญของโอหยางโซว

หลังจากที่ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันไม่กี่ครั้ง พวกเขาจึงถือได้ว่ากลายเป็นเพื่อนกันครึ่งหนึ่งแล้ว

“เมื่อท่านลอร์ดไม่อยู่ มันก็ได้เกิดคลื่นที่รุนแรงในเขตทุรกันดารขึ้นทันทีเลยทีเดียว” ไปเสี้ยวเชิงยิ้มขณะที่กล่าวออกมา

โอหยางโซวส่ายหัว “เมื่อใดกันที่เขตทุรกันดารเคยสงบสุข? ไม่ว่าข้าจะอยู่หรือไม่อยู่ก็ตาม มันก็คงจะเกิดขึ้นอยู่ดี”

“ท่านลอร์ดถ่อมตัวไปแล้ว เกี่ยวกับข่าวฉาวอานไนท์ ข้าเคยได้ยินเกี่ยวกับมันมาก่อน แต่ด้วยความแข็งแกร่งของพันธมิตรซานไห่ และข้าก็คิดเพียงว่ามันเป็นเรื่องเล็กๆ ข้าจึงไม่ได้จัดการกับพวกเขา ส่งผลให้พวกเขาสร้างความเสียหายได้มากขนาดนี้ ท่านลอร์ดโปรดยกโทษให้ข้าด้วย”

ตามที่คาดไว้จากสื่อยักษ์ใหญ่ การกระทำของข่าวฉาวอานไนท์ ไม่อาจหลบหนีสายตาของพวกเขาได้ ที่เขาไม่ได้แจ้งต่อพันธมิตรซานไห่ เพราะพวกเขาต้องการรักษาความเป็นกลางของเขา เขาไม่ต้องการจะเข้าร่วมการต่อสู้ของทั้ง 2 ฝ่าย

ตอนนี้ เมื่อเขาพบโอหยางโซว ซึ่งยังคงสงบอย่างไม่น่าเชื่อ และไม่อาการของความตื่นตระหนกใดๆเลย เขาจึงรู้สึกว่าเขาจำเป็นต้องอธิบายเรื่องนี้เพื่อหลบเลี่ยงการเข้าใจผิด

สำหรับโอหยางโซวในปัจจุบัน มันไม่ใช่เรื่องง่ายที่ใครจะอ่านความคิดของเขาได้

โอหยางโซวเข้าใจการกระทำของไปเสียวเซิ่ง

ในฐานะสื่อ พวกเขาจำเป็นจะต้องเป็นกลาง หากเขาลำเอียง เขาจะไม่สามารถออกจากสถานการณ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ประเด็นหลักก็คือ ความร่วมมือระหว่างสื่อสิ่งพิมพ์เขตทุรกันดารและพันธมิตรซานไห่เฟิงจะเริ่มต้น

ความสัมพันธ์ของพวกเขา ยังไม่ถึงจุดที่พวกเขาต้องบอกข้อมูลแก่พันธมิตรซานไห่เฟิงหน้า

“นี่เป็นเพียงบางสิ่งที่ธนาคารสี่สมุทรจะต้องผ่านมันไปให้ได้” โอหยางโซวหัวเราะ “ข้ามีบางสิ่ง ที่จำเป็นจะต้องขอความร่วมมือจากท่าน”

“เชิญท่านลอร์ดกล่าวมาได้เลย”

ทัศนคติของโอหยางโซวดูผ่อนคลายอย่างไม่น่าเชื่อ

“ข้าได้ออกเดินทางสู่ท้องทะเลเพื่อทำงานใหญ่จนสำเร็จ ข้าหวังว่าสื่อจะสามารถรายมันได้” โอหยางโซวเล่าให้เขาฟังเกี่ยวกับสมบัติและสงครามระหว่างประเทศ

ยิ่งเขาฟังมากเท่าไร มันยิ่งทำให้เขารู้สึกอัศจรรย์ใจมากยิ่งขึ้น

“ท่านลอร์ดอย่างยิ่งใหญ่นัก!” หลังจากนั้นไม่นาน เขาก็มีปฏิกิริยาตอบสนองในทันที “ท่านลอร์ดได้แสดงพลังอำนาจของท่านไปยังภายนอก เพื่อสร้างชื่อให้กับประเทศของพวกเรา เปรียบเทียบกันแล้วประเทศของเขากลับมีคนที่น่ารังเกียจอยู่เป็นจำนวนมาก”

ในที่สุดเขาก็เข้าใจความตั้งใจของโอหยางโซว

โอหยางโซวอดไม่ได้ที่จะยิ้มออกมาเมื่อได้ยินคำกล่าวของเขา ตามที่คาดไว้จากสื่อยักษ์ใหญ่ เขาเข้าใจทันทีว่าโอหยางโซววางแผนอะไรไว้

สำหรับวิธีในการใช้สิ่งนี้เขียนลงในบทความ เพื่อโฆษณาดินแดนซานไห่ และช่วยเปลี่ยนสถานการณ์ของธนาคารสีสมุทรนั้น เขาเป็นมืออาชีพสำหรับเรื่องนี้

TWO Chapter 612 การแก้แค้น

วันรุ่งขึ้น ในบรรทัดแรกของข่าวด่วนประจำวัน มีบทความที่ชื่อว่า ‘วีรบุรุษการต่อสู้ของประเทศในสงครามระหว่างประเทศ ผู้ถูกลอบยิงโดยลูกศรที่ซ่อนอยู่’

ไปเสียเวียงได้ใช้ทักษะการเขียนบรรยายของเขา เพื่อแสดงให้ทุกคนเห็นว่า ฉีเยว่ห่วยี่ได้เริ่มสงครามระหว่างประเทศ และได้ทำลายกองทัพเรืออันแน่นจนย่อยยับ ก่อนจะได้รับสมบัติจำนวนมากมา โดยกล่าวถึงว่า เขาเป็นดังวีรบุรุษของประเทศ

จากนั้น เขาก็อธิบายถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับธนาคารสีสมุทร จากการสืบสวนขององค์กรรักษาสันติภาพ พวกเขาพบว่า มันเป็นแผนการที่ถูกจัดฉากขึ้นอย่างละเอียดถี่ถ้วน

เป้าหมายของคนเหล่านั้น คือ ใช้ประโยชน์จากการแข่งขันที่ชั่วร้าย บรรลุเป้าหมายของตัวเอง

เมื่อเชื่อมโยงเรื่องทั้งสองเข้าด้วยกันแล้ว มันทำให้เหล่าผู้เล่นถูกกระตุ้นจิตวิญญาณของความรักชาติขึ้นมา ในขณะเดียวกัน มันก็ได้ล้างขาลือด้านลบของธนาคารสีสมุทรออกทั้งหมด และพวกเขาก็ช่วยกันโจมตีผู้กระทำผิดเหล่านั้น

ขณะที่บทความดังกล่าวถูกเผยแพร่ออกไป มันทำให้ทั่วประเทศเกิดความสับสนวุ่นวาย

สำหรับผู้เล่นในประเทศจีนแล้ว สงครามระหว่างประเทศเป็นเรื่องที่ใหญ่โตมาก แม้ฉีเยว่ห่วยี่จะออกไปด้วยเหตุผลส่วนตัว แต่เขาก็เป็นตำรวจบุรุษในสายตาของพวกเขา

จุดนี้ก็มากพอที่จะผลักดันชื่อเสียงและศักดิ์ศรีของดินแดนซานไห่ให้ทะยานขึ้นไปสู่จุดสูงสุดแล้ว มันทำให้ขาลือและข้อมูลเชิงลบทั้งหมดถูกล้างออก

ด้วยวิธีนี้ มันยังทำให้เหล่าผู้เล่นเกลียดชังเหล่าผู้วางแผนการอีกด้วย พวกเขามีหลักฐานที่เด่นชัด จนเหล่าผู้กระทำผิดไม่อาจจะปฏิเสธได้

ทุกคนมีสมอง พวกเขาจึงรู้ว่าใครเป็นผู้อยู่เบื้องหลัง

ในฉบับปล้น ทุกความคิดเห็นต่างก็แสดงความชื่นชมต่อดินแดนซานไห่

ความนิยมของธนาคารสีสมุทรจึงกลับมาอีกครั้ง ในขณะที่ธนาคาร
อยู่ถงสูญเสียดูแลเครดิตไปเป็นจำนวนมาก แม้ว่าพวกเขาจะพยายามใช้
กลวิธีต่างๆ แต่มันก็ไร้ประโยชน์

สิ่งที่โอหยางโซวทำ มันทำให้ทุกคนรู้สึกตกใจอย่างแท้จริง

.....

ณ จังหวัดจิงฉู่, เมืองตานหยาง

“บ้าเอ้ยยย!”

หลังจากที่ซุนเฉินจุนได้อ่านรายงาน ซุนเฉินจุนก็โกรธการแสดงท่าที
ของไป่เสี่ยวเซิงเป็นอย่างมาก เห็นได้ชัดว่าสื่อสิ่งพิมพ์เขตทุรกันดาร
เริ่มเข้าข้างพันธมิตรซานไห่แล้ว

อิทธิพลของดินแดนซานไห่ค่อยๆ ฝังรากลึกลงในดินแดนและภูมิภาค
ต่างๆ

แผนการทั้งหมดที่วางเอาไว้ ถูกขัดขวางอย่างง่ายดายโดยฉีเยว่หฺวู่ยี่ มัน
ทำให้ซุนเฉินจุนโกรธเป็นอย่างมาก

มันเหมือนกับว่า เขาต้องใช้ความพยายามและกำลังทรัพย์จำนวนมาก เพื่อโจมตีฝ่ายตรงข้าม ในขณะที่ฝ่ายตรงข้ามเพียงแค่ใช้นิ้วเพียงนิ้วเดียว ทำลายทุกสิ่งทุกอย่าง มันเป็นความรู้สึกฟ่ายแพ้ที่น่าเหลือเชื่อ

“คอยดูต่อไปเถอะ!” ชุนเฉินจุนยังคงมุ่งมั่น

เขาจะไม่มีวันยอมแพ้

ณ ดินแดนซานไห่, นิกายกระบี่ตงหลี่

ที่ริมหน้าผา ศิษย์ชั้นสูง 2 คน ซึ่งเป็นศิษย์หญิง กำลังสนทนากันอยู่

“เพยเพย ข้าได้ยินว่าพ่อของเจ้าถูกลดตำแหน่ง” ศิษย์ที่ดูอวบเล็กน้อยยกกล่าว

“อือ” ศิษย์หญิงอีกคนที่ถูกถามก็คือ เมิ่งเพยเพย

ในระหว่างปัญหาที่เกิดขึ้นกับธนาкар พ่อของเธอทำงานอย่างหนัก จนแทบจะไม่มีเวลาพัก แต่สุดท้ายแล้ว เขาก็ถูกลดตำแหน่ง เมื่อเธอกลับไปบ้านและพบว่าพ่อของเธอเต็มไปด้วยความหดหู่ มันทำให้เธอรู้สึกเจ็บปวด

เธอเป็นห่วงเรื่องสุขภาพของเขามาก

“ในความเห็นของข้า โหหยางโจวทำมากเกินไป เขาไม่สนใจความสัมพันธ์ของพวกเราเลย” สาวอวบเล็กน้อยผู้นี้เป็นเพื่อนสนิทของเธอ ถานเสี่ยวหลี่

ทั้งสองสามารถเข้าร่วมนิยายกระบี่ตงหฺลี่ได้ ด้วยความช่วยเหลือของโอหยางโซว

ขณะที่พวกเธอเข้าไปในเมืองซานไห่ โอหยางโซวได้เปล่งประกายของการลอร์ดผู้แข็งแกร่งที่สุดในโลก ที่ทั้งสองสามารถไปเยี่ยมเยียนเขาได้ก็เพราะความสัมพันธ์ในฐานะเพื่อน

ในตอนที่พวกเธอเข้าไปในคฤหาสน์ของลอร์ด พวกเธอต้องใช้ความกล้าเป็นอย่างมาก

ความห่างชั้นอันยิ่งใหญ่ได้แยกพวกเขาออกจากกันอย่างชัดเจน

แม้แต่ในงานแต่งงานของโอหยางโซว ทั้งสองก็เป็นได้เพียง สองในแขกนับพันๆคน พวกเธอเป็นเพียงแขกทั่วไป พวกเธอไม่มีโอกาสแม้แต่จะดื่มกับเขา

“โอหยางโซวจำเป็นต้องทำเช่นนั้น ตั้งแต่พ่อของข้าเข้าไปทำงานให้เขามันก็หมายความว่า โอหยางโซวได้พยายามดูแลเขาอย่างดีที่สุดแล้ว”
เมื่งเพยเพยเข้าใจเรื่องทั้งหมด เธอจึงเข้าใจสถานการณ์ที่เกิดขึ้นดี

“เฮ้อ!” ถานเสี่ยวหลี่ถอนหายใจ เธอเองก็เข้าใจมันดีเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่เกิดขึ้นมันทำให้เธออดไม่ได้ที่จะมีอารมณ์

เด็กธรรมดาคนหนึ่ง กลายมาเป็นผู้ที่ซึ่งทุกคนเคารพบูชาในฉบับปล้น
แม้ในขณะที่พวกเธอพูดคุยกันอย่างเป็นส่วนตัว พวกเธอก็ยังคงอด
ไม่ได้ที่จะเคารพเขา

“เข้าใจยินมาว่า หยวนผิงกำลังคิดจะโจมตี” ถานเสี่ยวหลี่เปลี่ยนหัวข้อ

“เขานะหรือ?” คิ้วของเธอขมวดขึ้น รูปลักษณะของการดูถูกปรากฏขึ้น
บนใบหน้าของเธอ “เขายังไม่เข้าใจช่องว่างระหว่างพวกเขาอีกหรือ?”

“เด็กน้อย เมื่อไหร่กันที่คำกล่าวของเจ้าดูโหดร้ายเช่นนี้?” ถานเสี่ยวหลี่
ตลกใจเล็กน้อย

จากที่เธอจำได้ เมิงเฟยเฟยเป็นเด็กที่เรียบร้อยและมารยาทดี แม้ว่า
เธอจะไม่พอใจใคร เธอก็ไม่เคยแสดงมันออกมา

คำกล่าวของเธอจึงทำให้ถานเสี่ยวหลี่ตลกใจ

“ข้าก็แค่กล่าวตามความจริง”

“อย่างน้อยเขาก็น่ารู้!” ถานเสี่ยวหลี่ส่ายหัวและถอนหายใจ “เกี่ยวกับ
พวกเราละ? พวกเราไม่รู้เลยว่าอนาคตของพวกเราจะเป็นอย่างไร ใคร
จะรู้ว่า เมื่อไหนเขตทุรกันดารจะมีระบบนิเวศจริงๆขึ้นมา ยุทธภพ
ในตอนนี้นั้นยังไม่ใช่ของจริง”

“มันกำลังจะมา” ดวงตาของเมิงเฟยเฟยเต็มไปด้วยความมุ่งมั่น

จอมยุทธ์ทั้งหลาย รวมถึงเหล่าศิษย์ในนิกาย ทั้งหมดอยู่ในขั้นตอนของการฝึกฝน พวกเขาบ่มเพาะและพัฒนาทักษะ เพื่อรอการมาของยุทธภพ เมื่อถึงตอนนั้น พวกเขาจะสามารถแสดงทักษะของพวกเขาได้อย่างเต็มที่

.....

บ่ายวันนั้น โอหยางโซวจัดการประชุมคณะกรรมการ

แน่นอนว่า เป้าหมายของพวกเขาก็คือ การชำระแค้น

หลี่เว่ยถูกจับส่งเข้าไปในคุกแล้วโดยองค์รัชช่อสรพิขมพิพ ถ้าไม่มีอะไรผิดพลาด เขาจะต้องใช้ชีวิตอยู่ในคุกที่หนาวเย็นจนถึงปีถัดไป

1 ปี เป็นเวลาที่โกอาอนุญาตให้คุมขังผู้เล่นได้นานที่สุด

อาจกล่าวได้ว่า การผจญภัยของหลี่เว่ยได้สิ้นสุดลงด้วยความเศร้าสลด แม้จนกระทั่งเขาออกจากคุกไป มันก็เป็นเรื่องยากที่เขาจะได้รับชื่อเสียงในทางบวก หลังจากทุกอย่างที่เขาได้ทำกับดินแดนซานไห่

เมื่อผู้เล่นคนอื่นๆได้ยินข่าวนี้ พวกเขาารู้สึกหวาดกลัวเป็นอย่างมาก

สำหรับผู้เล่นที่ไปฝากและถอนเงินตามแผนการของศัตรู แม้พวกเขาจะถูกกำหนดเป็นเป้าหมาย แต่ก็ไม่สามารถจะดำเนินคดีใดๆกับพวกเขาได้ เพราะพวกเขาไม่ได้ก่ออาชญากรรมใดๆ และโอหยางโซวก็ไม่ต้องการจะทำให้โลกภายนอกมองเขาในทางที่ไม่ดีด้วย

อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้ที่นำพวกเขา เป็นธรรมดาที่พวกเขาจะถูก
ดำเนินคดี

สำหรับการจัดการผู้เล่นทั่วไปไม่กี่คนเหล่านี้ มีคนพร้อมจะจัดการอยู่
แล้วโดยที่โอหยางโซวไม่จำเป็นจะต้องทำอะไร ต้องไม่ลืมว่า ใน
พันธมิตรซานไห่ไมกิลด์ที่ทรงอำนาจอยู่มากมาย

และหนึ่งในนั้นก็คือ กิลด์ที่แข็งแกร่งที่สุดของผู้เล่นนักผจญภัย

การประชุมในครั้งนี้ มีขึ้นเพื่อหารือเกี่ยวกับการจัดการชาวฉางอาน
ไนท์และสื่ออื่นๆ

“โกอาเมิกวอยู่ หากสื่อรายงานข่าวเท็จ ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดผลเสีย พวก
เขาจะถูกลบใบอนุญาตและห้ามไม่ให้พวกเขาได้รับใบอนุญาตที่
เกี่ยวกับสื่อใดๆอีก” โอหยางโซวคุ้นเคยกับกฎเหล่านี้ดี เขาจึงอธิบาย
ให้กับทุกคนฟัง “ข้าเคยสมัครกับโกอาไปแล้ว พวกเราคงจะเห็น
ผลลัพธ์ได้ในเร็วๆนี้”

โปรติวเซอร์ของชาวฉางอานไนท์ไม่รู้เกี่ยวกับการตั้งค่านี เขาเพียงแค่
คิดว่ามันเป็นการบล็อกชั่วคราว และพวกเขาสามารถเผยแพร่ทุกสิ่งที่
พวกเขาต้องการได้

พวกเขาจะรู้ได้อย่างไรว่า โกอาจะใช้กฎหมายของรัฐบาลกลางในเกมส์
ด้วย? เนื่องจากโกอาต้องการให้เกมส์สมจริงมากที่สุด แล้วกฎหมายจะ
หายไปได้อย่างไร?

คนเหล่านี้ช่างโง่งมอย่างแท้จริง

โอหยางโซวเดว่า ไกอาคงจะรอโอกาสดังกล่าว ในการจัดการกับสื่อต่างๆในฉบับปล้น

อุตสาหกรรมที่ได้รับการพัฒนาทั้งหมดมีความสำคัญ โอหยางโซวจึงเชื่อว่า ไกอจะต้องลงโทษชาวฉางอานในท่อย่างแน่นอน

โอหยางโซวคงจะเป็นคนแรกที่เข้าใจในแผนการของไกอ

“ดี เราจำเป็นจะต้องสอนบทเรียนให้คนชั่วเหล่านั้น” กงเฉิงซีส่งเสียงเชียร์ การออกข่าวที่หมิ่นประมาทดินแดนสิงโตหิมะ มันทำให้เขาโกรธเป็นอย่างมาก

“แม้ว่าพวกเขาจะแยกย้ายกันออกไป แต่พวกเขาก็คงจะอาศัยอยู่ได้อย่างสุขสบายจากเงินที่ได้รับ” เฟิงฉิวฮวงเข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องนี้

“แล้วพวกเราจะทำอย่างไร?” กงเฉิงซีรู้สึกไม่พอใจหากมันจบลงเพียงเท่านั้น

“กับสิ่งที่พวกมันทำ” แสงจันทร์เหนือแม่น้ำกล่าวอย่างเย็นชา “ถ้าพวกเราไม่สังหารพวกมันซักหน่อย แล้วพวกเราจะระบายความโกรธของพวกเราได้อย่างไร”

จิตสังหารเต็มอยู่ในคำกล่าวของเขา

โอหยางโซวไม่ได้กังวลเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพราะกิลด์ต่างๆคงจะลงมือจัดการอย่างแน่นอน

ด้วยความเข้าใจกันโดยปริยาย พวกเขาไม่ได้กล่าวถึงการแก้แค้น พันมิตรหยานหวง ในความเป็นจริง การจะจัดการกับองค์กรขนาดใหญ่ดังกล่าว มันไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาจะทำได้ในระยะเวลาอันสั้น

นี่นั่งอยู่ที่นี้ไม่มีใครโง่

โอหยางโซวได้รับความเดือดร้อนอย่างมากจากการกระทำอันน่ารังเกียจของพันธมิตรหยานหวง จากนั้น ยุทธศาสตร์ของพันธมิตรซานไห่จะเปลี่ยนจากการป้องกันเป็นการโจมตี

หลังจากที่กลับมายังเมืองซานไห่แล้ว โอหยางโซวก็เริ่มคิดแผนการอย่างรักก็ตาม ในบางแง่มุมยังไม่สามารถพูดคุยกันได้ หากยังไม่มีแผนการที่ชัดเจน

นอกจากนี้ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นยังได้เปิดเผยจุดอ่อนของธนาคารสี่สมุทร นั่นก็คือ ที่ฉางอานและเสี่ยงหยาง พวกเขา还没有พันธมิตรคอยช่วยเหลือ

ศัตรูเลือกฉางอานเพราะพวกเขาเห็นถึงจุดอ่อนนี้

ดังนั้น โอหยางโซวจึงลิสต์รายชื่อกิลด์และดินแดนที่มีชื่อเสียงที่ดีในชีวิตที่แล้วของเขาขึ้นมา

แล้วเสนอชื่อของพวกเขาให้กับพันธมิตร

หลังจากเรื่องนี้ โอหยางโซวได้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นตามลำพังคนเดียว มันจึงทำให้ชื่อเสียงของเขาเพิ่มขึ้นอีกครั้ง แม้ว่าพวกเขาจะมีความสงสัย แต่พวกเขาก็เชื่อมั่นในตัวเขา

เร็วๆนี้โอหยางโซวจะออกเดินทางไกล จึงเป็นธรรมดาที่เรื่องภายในพันธมิตรจะมีเฟิงฉิวฮวงเป็นผู้นำ ด้วยเหตุนี้ โอหยางโซวจึงพยายามทำทุกอย่างเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาให้ได้มากที่สุด

โครงการต่างๆของธนาคารสี่สมุทรเองก็จำเป็นจะต้องได้รับการขยายขึ้นด้วยเช่นกัน

TWO Chapter 613 ขุนพลเรือ ซีกลาง

ณ ท่าเรือเป่ย์ไห่

โอหยางโซวกำลังส่งคนผู้หนึ่งออกไป

เขาเป็นชายวัยกลางคน ที่ดูธรรมดามาก ถ้าไม่ใช่เพราะเขาสวมเครื่องแบบทหาร คนอื่นๆอาจจะคิดว่าเขาเป็นเพียงชาวบ้านธรรมดา

คนผู้นี้เป็นขุนพลที่โอหยางโซวอัศจรรย์ใจได้มาจากยันต์อัญเชิญระดับจักรพรรดิ ขุนพลพลซีกลาง

ซีกลางมาจากฝูเจี้ยน เขาเป็นขุนพลที่มีชื่อเสียงในช่วงสิ้นสุตราวงศ์หมิงและเริ่มต้นราชวงศ์ชิง เขาเป็นผู้บัญชาการกองทัพเรือราชวงศ์ชิง

และเป็นจอมพลเรือแห่งกองทัพเรือผู้เจียน จักรพรรดิคงซีมีความ
ไว้วางใจเขาเป็นอย่างมาก

ซีหลางเก่งในด้านการเป็นผู้นำกองกำลัง โดยเฉพาะในการสู้รบทางเรือ
กองกำลังของเขาสามารถเคลื่อนที่ได้อย่างรวดเร็ว จนได้รับฉายา
สายฟ้าแห่งท้องทะเล

ผลงานที่โด่งดังที่สุดของเขา คือ การนำกองทัพเรือราชวงศ์หมิงบุกยึด
ไต้หวัน

สถานะของเขาโดดเด่นเป็นอย่างมาก ดูเหมือนว่าความโชคดียของโ
หยางโชวจะมาถึงในเวลาที่เหมาะสมอย่างแท้จริง

ชื่อ : ซีหลาง(ระดับจักรพรรดิ)

ฉายา : เจ้าเมืองจิงไห่

ราชวงศ์ : ช่วงสิ้นสุดราชวงศ์หมิง, ช่วงเริ่มต้นราชวงศ์ชิง

อัตลักษณ์ : ขุนพลแห่งดินแดนซานไห่

อาชีพ : ขุนพลชั้นพิเศษ

ความจงรักภักดี : 75

ความเป็นผู้นำ : 88

กำลัง : 85

สติปัญญา : 75

การเมือง : 70

ลักษณะพิเศษ : การสู้รบทางเรือ(ระยะยิงและพลังทำลายของปืนใหญ่ เพิ่มขึ้น 10%, ความเร็วเรือรบ เพิ่มขึ้น 30%, การป้องกันเรือรบ เพิ่มขึ้น 25%, ขวัญกำลังใจทหารเรือ เพิ่มขึ้น 35%)

ฝึกฝน : เทคนิคจึงให้ที่แท้จริง

การประเมิน : ขุนพลซีให้มีความรู้ที่หาได้ยาก และความแข็งแกร่งที่ยากจะจินตนาการได้ เขาประสบความสำเร็จในการจัดขบวนทัพและสงครามทางเรือ มีความชำนาญในการอ่านสภาพอากาศขณะที่อยู่ในทะเล เขากล้ากล่าวในสิ่งที่คนอื่นไม่กล้ากล่าว เขากล้าทำในสิ่งที่คนอื่นไม่กล้าทำ

ในเรื่องของซีหลาง มีคนที่รู้จักเขาอยู่ไม่มากนัก

ตรงกันข้ามกับขุนพลที่มีชื่อเสียงคนอื่นๆที่เคยเข้ายึดเกาะยี่โจวอย่างเจิ้งเฉิงกง ที่ได้รับการยกย่องอย่างมาก

เหตุผล?

ซีหลางได้เปลี่ยนความจงรักภักดีของเขา เขาเคยทำงานให้กับราชวงศ์หมิง 2 ครั้ง ก่อนจะยอมจำนนต่อราชวงศ์ชิงและทำงานให้กับ

พวกเขา 2 ครั้งเช่นกัน จึงไม่น่าแปลกใจที่คนรุ่นหลังจะไม่ยกย่องเขา
ฐานะของเขาในประวัติศาสตร์ ยังคงเป็นที่ถกเถียงกันอยู่

เขาเป็นวีรบุรุษผู้พิชิตไต้หวัน หรือเป็นคนเลวที่ทรยศแผ่นดิน?

ขุนพลราชวงศ์หมิงเจิ้งเฉิงกง ได้เข้ายึดครองเกาะยี่โจวคืนมาจากพวก
ดัตช์(เนเธอร์แลนด์) ก่อนจะสร้างฐานต่อต้านราชวงศ์ชิงขึ้นที่นั่น
กองทัพราชวงศ์ชิงที่ส่งกองทัพไปโจมตีเกาะยี่โจว ประสบกับความพ่าย
แพ้กลับมาหลายครั้ง

ในปีที่ 22 ของสมัยคังซี ซีหลางนำกองกำลังชั้นสูง 20,000 นาย และ
เรือรบ 300 ลำ ออกสู่ทะเลเพื่อเข้ายึดเกาะยี่โจว เมื่อเขาประสง
ความสำเร็จ เขาก็ได้รับตำแหน่งเจ้าเมืองจิงไห่ ซึ่งสามารถสืบทอดได้
เมืองถึงจุดนั้น เขาก็ได้ป็นขึ้นไปถึงจุดสูงสุดในชีวิตของเขา

ด้วยการที่เขาใช้ความสามารถของตนเองจนประสบความสำเร็จ เขา
ควรจะได้รับยกย่องสรรเสริญจากผู้คน อย่างไรก็ตาม ผู้คนกลับ
เกลียดชังเขาเพราะเขาเปลี่ยนฝ่ายระหว่างราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิง
หลายครั้ง

ซีหลางเกิดในช่วงสิ้นสุดราชวงศ์หมิง ในช่วงแรกๆ เขาเป็น
ผู้ใต้บังคับบัญชาของเจิ้งจีหลง ซึ่งเป็นพ่อของเจิ้งเฉิงกง เมื่อกองทัพ
ราชวงศ์ชิงมุ่งลงใต้ พวกเขาก็เอาชนะกองกำลังของเจิ้งจีหลงได้ และซี
หลางก็ยอมจำนนต่อราชวงศ์ชิง

กองทัพราชวงศ์ชิงสั่งให้เจิ้งเจี๋ยหลงบังคับให้ลูกชายของเขายอมจำนน แต่เจิ้งเจี๋ยกงรู้สึกอับอายแทนพ่อของเขาและเขาปฏิเสธ เขายังคงต่อสู้กับราชวงศ์ชิงต่อไป เจิ้งเจี๋ยกงเชื่อมั่นความสามารถในการบัญชาการของซีหลาง เขาจึงพยายามโน้มน้าวให้ซีหลางต่อสู้กับราชวงศ์ชิง หลังจากที่พิจารณาอยู่นาน ในที่สุดซีหลางก็ออกจากกองทัพราชวงศ์ชิงและกลับเข้ากองทัพต่อต้านราชวงศ์ชิงของเจิ้งเจี๋ยกงอีกครั้ง

ซีหลางเป็นคนเปิดเผยและตรงไปตรงมา เขากล้าที่จะกล่าวสิ่งต่างๆ ขณะที่เจิ้งเจี๋ยกงเป็นคนหุนหันพลันแล่น และระเบิดอารมณ์ได้ง่าย ดังนั้น ทั้งสองจึงมักมีความขัดแย้งกันอยู่เสมอ ในช่วงเวลานั้น ซีหลางรู้สึกไม่พอใจที่เจิ้งเจี๋ยกงไม่ให้รางวัลใดสำหรับความพยายามของเขา ในขณะที่เจิ้งเจี๋ยกงรักษาระยะห่างระหว่างพวกเขาเพราะความหยิ่งพองของซีหลาง

เจิ้งเจี๋ยกงเชื่อมโยงความขัดแย้งระหว่างพวกเขา และเขาคาดเดาว่าซีหลางจะกบฏต่อเขา เขาจึงสั่งให้ทหารไปปิดล้อมบ้านของซีหลาง และจับพ่อของเขา ซีต้าซวน และน้องชายของเขาซีเสียน

หลังจากที่ซีหลางถูกจับขังอยู่บนเรือ ผู้ใต้บังคับบัญชาของเขาและพันธมิตรที่ไว้วางใจได้ของเขาก็เห็นใจเขา พวกเขาจึงลอบปล่อยตัวเขาอย่างลับๆ

หลังจากที่ชีหลางหนีกลับขึ้นฝั่งมาได้ เขาก็ไปหาอาของเจิ้งเฉิงกง เจิ้งจี้เปา และขอให้เขาช่วยแก้ไขปัญหาระหว่างพวกเขา อย่างไรก็ตาม เจิ้งเฉิงกงไม่ยอมรับมัน แล้วเขายังส่งมือสังหารไปสังหารชีหลางอีกด้วย

ชีหลางสามารถรอดชีวิตมาได้ แต่ความล้มเหลวนี้ก็ทำให้เจิ้งเฉิงกงโกรธเป็นอย่างมาก เขาจึงสั่งให้ทหารของเขาสังหารพ่อและน้องชายของเขา ส่งผลให้เกิดความเกลียดชังที่ฝังรากลึกระหว่างพวกเขา ชีหลางไม่มีที่ไป อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเขาต้องการจะแก้แค้น เขาจึงไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากไปยอมจำนนต่อราชวงศ์ชิง

ดังนั้น ในการเปลี่ยนความจงรักภักดีของเขานั้น มันอาจกล่าวได้ว่าเขาถูกบังคับให้ต้องทำเช่นนั้น

ไม่นานหลังจากที่ชีหลางเขายึดเกาะยี่โจวได้ เขาก็เขียนบทความแสดงข้อดีข้อเสียต่างๆของเกาะยี่โจว และอธิบายมันต่อจักรพรรดิคังซี นอกจากนี้ เขายังเสนอให้จักรพรรดิผลักดันการพัฒนาเศรษฐกิจของเกาะยี่โจว ซึ่งจะช่วยให้จักรพรรดิได้รับความมั่งคั่งจากเกาะเป็นอย่างมาก

ในเวลาเดียวกัน เขายังโน้มน้าวให้จักรพรรดิคังซียกเลิกการห้ามย้ายถิ่นฐานและคำสั่งห้ามใช้ทะเลด้วย สุดท้ายแล้ว จักรพรรดิคังซีก็ทำตามคำแนะนำของเขา ซึ่งมันทำให้ผู้คนนับล้านหลุดพ้นจากความทุกข์ยาก

อาจกล่าวได้ว่า เพียงไม่แค่ชีหลางจะเป็นคนพิชิตเกาะยี่โจวเท่านั้น แต่เขายังเป็นผู้ที่ช่วยปกป้องมันอีกด้วย

.....

หลังจากที่อัญเชิญชีหลางมาแล้ว โอหยางโซวก็แต่งตั้งเขาเป็นขุนพล
เรือแห่งกองเรือเจียวโจวทันที ในเวลาเดียวกัน เขายังได้รับฉายาขุนพล
ชั้น 3 ขุนพลเหิงไห่(ข้ามทะเล)

การดูแลดังกล่าวดูเป็นพิเศษและมีเกียรติ

เป็นธรรมดาที่โอหยางโซวจะแต่งตั้งคนที่มีความคุ้นเคยกับเจียวโจวและฉ
วนโจว เป็นขุนพลแห่งกองเรือเจียวโจว เขาจะช่วยในการทำการแผนการ
ใหญ่ในอนาคตของโอหยางโซวได้เป็นอย่างดี

ภารกิจแรกของเขาก็คือ ฝึกอบรมกองเรือเจียวโจวให้เป็นรูปเป็นร่าง
ภายในครึ่งปี

หลังจากที่ได้รับสมบัติอ่าวเป่ย์ไห่แล้ว ความทะเยอทะยานของโอหยาง
โซวก็เติบโตขึ้น เขายังไม่พอใจกับการเติมเต็มกองเรือทั้งสามภายใน 1
ปี เขาต้องการให้เรื่องนี้สำเร็จภายใน 6 เดือน

สำหรับนายพลแห่งกองพลเรือที่ 1 แห่งกองเรือเจียวโจว หยานฮั่ว
เหยาหนี่ เขาจะตามโอหยางโซวไปในการเดินทางไกลของเขาด้วย และ
กองพลเรือที่ 1 ที่เขาเป็นผู้นำ จะมาประจำการอยู่ที่อ่าวเป่ย์ไห่ชั่วคราว

สำหรับการนำเขาไปด้วย มันเป็นการตัดสินใจในส่วนตัวของโอหยางโซว
เอง ขุนพลเรือของดินแดนทั้งหมด เป็นขุนพลเรือในพื้นที่แม่น้ำหรือ

ทะเลใกล้ฝั่ง ไม่มีพวกเขาคงไหนที่เป็นขุนพลเรือทางทะเลระยะไกลเลย

ไม่ต้องกล่าวถึงดินแดนซานไห่ แม้แต่ในประเทศจีน มันก็เป็นเรื่องยากที่จะหาขุนพลเรือทางทะเลระยะไกลที่แท้จริงได้ซักคน

ดังนั้น ดินแดนจึงจำเป็นต้องฝึกอบรมขุนพลขึ้นมาด้วยตัวเอง

เมื่อเทียบกับใช้หมาและเผ่ตงหลาย หยานฮั่วเหยาหนีเป็นผู้เล่น เขาไม่เพียงแค่มองพรสวรรค์ที่น่าอัศจรรย์เท่านั้น เขายังมีการมองการณ์ไกล และมีความรู้ที่ชาวจีนโบราณไม่มีอีกด้วย เขามีศักยภาพที่น่าตกใจและเป็นคนที่มีพรสวรรค์อย่างมาก จึงเป็นธรรมดาที่เขาจะเป็นตัวเลือกที่ดีที่สุดในการเป็นขุนพลเรือทางทะเลระยะไกลในอนาคต

หลังจากที่ส่งซีหลางออกไปแล้ว โอหยางโซวก็เตรียมพร้อมสำหรับการเดินทางที่กำลังจะมาถึง

โกอาได้ปิดข่าวฉางอานไนท์และสื่ออีก 2 แห่งที่ก่อให้เกิดความวุ่นวายในเซตทงกันดารไปแล้ว โอหยางโซวไม่ได้สนใจกับผู้เล่นเหล่านั้น เพราะมันมีบางคนที่ต้องการจะจัดการกับพวกเขาอยู่แล้ว

ธนาคารสี่สมุทรได้ดำเนินไปในเส้นทางที่ถูกต้องอีกครั้ง พวกเขาจึงไม่ทำให้โอหยางโซวต้องเป็นกังวลอีก หลังจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในครั้งนี้เป็นธรรมดาที่เมิ่งจี้ต้าจะทำการปฏิรูปธนาคารครั้งใหญ่

ในดินแดน เจ้าทบวงทั้งสี่ และผู้ว่าราชการจังหวัดต่างๆ ดำเนินงาน
ของพวกเขาได้เป็นอย่างดี

หลังจากที่โอหยางโซวจำอัญมณีจากชุมสมบัติไปประเมินแล้ว มันมี
มูลค่ารวมกว่า 3.3 ล้านเหรียญทอง

เมื่อรวมกับเงินอีก 3.85 ล้านเหรียญทองแล้ว ชุมสมบัติที่เขาได้รับมา
นั้นจึงมีมูลค่ามากกว่า 7 ล้านเหรียญทอง

ผลรวมดังกล่าว ทำให้เหล่าเจ้าทบวงและผู้ว่าราชการจังหวัดน้ำลาย
ไหล แต่น่าเสียดาย เพียงคำกล่าวเดียวของโอหยางโซว มันได้ทำลาย
ความฝันและความหวังทั้งหมดของพวกเขา

“งบประมาณทางการเงินจะมีถูกปรับปรุงเป็นครั้งที่สอง เงิน 7 ล้าน
เหรียญทองนี้ จะใช้สำหรับจุดมุ่งหมายเฉพาะตามแผนการพิเศษ” โอ
หยางโซวทำให้มันชัดเจน

โอหยางโซวนำเงิน 2 ล้านเหรียญทอง มาสนับสนุนองค์กรรักษ่อสรพิษ
ทมิฬ, องค์กรรักษานกไฟ และฝ่ายข่าวกรอง

ข่าวกรองจะมีความสำคัญมากขึ้นและมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ

โอหยางโซวไม่คิดจะใช้เงินทุนมหาศาลเช่นนี้ แต่เขามีความหวังว่า
องค์กรข่าวกรองทั้งสาม จะเก็บเกี่ยวผลประโยชน์ได้อย่างมหาศาล
หลังจากที่ได้รับเงินทุนก้อนใหญ่นี้ บทบาทขององค์กรข่าวกรองทั้งสาม
เองก็ยังจะได้รับการปรับปรุงอีกด้วย

ประการแรก องค์กรฯ ชานไห่จะไม่ถูกจำกัดอยู่เพียงในดินแดนชานไห่
อีกต่อไป

ทั้งองค์กรฯ ชานไห่และองค์กรฯ อสรพิษหิมะ จะครอบคลุมพื้นที่
ทั้งหมด ความแตกต่างก็คือ องค์กรฯ ชานไห่จะมุ่งเน้นไปที่ชาวพื้นเมือง
ขณะที่องค์กรฯ อสรพิษหิมะจะมุ่งเน้นไปที่ผู้เล่น

ไม่แทรกแซงกันและกัน แต่พวกเขาจะทำงานร่วมกัน

นอกจากนี้ องค์กรฯ ขาวกรองทั้งสองยังจะดำเนินการขยายเข้าไปใน
ดินแดนของพันธมิตรหยานหวงอย่างต่อเนื่อง

การอยู่บนหลังเท้าและรอรับการโจมตีเพียงอย่างเดียว มันไม่ใช่สไตล์
ของเขา

ประการที่สอง ขยายองค์กรฯ ขาวกรองในต่างประเทศ

องค์กรฯ อสรพิษหิมะ นอกเหนือจากดำเนินการขาวกรองในท้องถิ่น
แล้ว พวกเขายังจะเริ่มดำเนินการขาวกรองในต่างประเทศ เพื่อ
เตรียมพร้อมสำหรับสงครามระหว่างประเทศในอนาคตด้วย

เป้าหมายแรกก็คือ ภูมิภาคอันนัม ที่โอหยางโซวเคยไปเล่นตลกกับพวก
เขามาแล้ว

เพียงแค่ได้ฟังจุดประสงค์ของโอหยางโซว อสรพิษทมิฬก็รู้สึกได้ว่า
เลือดของเขานั้นเดือดพล่าน เริ่มมองไปที่ต่างประเทศ ลอร์ดของเขา
มองการณ์ไกลอย่างแท้จริง

อสรพิษทมิฬกำลังจะได้แสดงพลังของเขาอีกครั้ง

เพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าว เงิน 2 ล้านเหรียญทองเป็นเพียงแค่
จุดเริ่มต้นเท่านั้น

วันรุ่งขึ้น โอหยางโซวมอบเงินอีก 500,000 เหรียญทอง ให้กับวัดหงหลู่
ช่วงครึ่งปีแรกนี้ จะเป็นวัดหงหลู่ที่นำโดยจางยี่ ที่จะแสดงพลังของพวกเขา
เขา จึงเป็นธรรมดาที่โอหยางโซวจะให้การสนับสนุนพวกเขา

การเดินทาง, การสนับสนุน และการสร้างความขัดแย้ง งานดังกล่าว
ต้องใช้เงินทุนจำนวนมาก

จากนั้น โอหยางโซวก็หันไปมองมหาวิทยาลัยสีหนานและสถานศึกษา
ทางทหาร

สุดท้ายแล้ว สถานศึกษาทั้งสองแห่งนี้ก็เป็ที่ตั้งเครื่องมือขับเคลื่อน
ดินแดน มีข้าราชการและนายทหารมากกว่าครึ่งในดินแดนที่ได้รับ
ประโยชน์จากพวกมัน

สถานศึกษาเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ทางวัฒนธรรม การพูดคุยเรื่องเงินจึง
ดูหยาบคายเกินไป

อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริงมันไม่ใช่อย่างนั้น

การจ้างครูผู้สอนนับร้อยนับพัน, สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และ ค่าใช้จ่ายสำหรับเหล่าศิษย์นับหมื่น แต่ละส่วนมีค่าใช้จ่ายเป็นจำนวน มาก

สถานศึกษาในประวัติศาสตร์ ได้รับการสนับสนุนทางการเงินจาก ประเทศทั้งหมด

ดังนั้น โอหยางโซวจึงไม่คิดจะใช้เงิน 1 ล้านเหรียญทอง เพื่อหวังว่า ดินแดนจะทำการระเบิดครั้งใหญ่อีกต่อไป เขาหวังว่า สถานศึกษาทั้งสองนี้ จะกลายเป็นสถานศึกษาที่ดีที่สุดในสีหนาน หรือแม้แต่ทั้ง ประเทศจีน

‘การได้รับผู้มีความสามารถพิเศษและนักวิชาการจากทุกๆที่ โดยไม่ คำนึงถึงพื้นหลัง มีค่ามากกว่าการกลืนกินพื้นที่ขนาดยักษ์เสียอีก’

นี่คือความใฝ่ฝันของโอหยางโซว

TWO Chapter 614 การแข่งขันศิลปะการต่อสู้ทางทหาร

ข่าวกรอง, การทูต และการศึกษา เพียงแค่ 3 ด้านนี้ ก็ใช้เงินไปถึง 3.5 ล้านเหรียญทองแล้ว

นอกจากนี้ โอหยางโซวยังเก็บเงินไว้ 2.5 ล้านเหรียญทอง ส่วนที่เหลืออีก 1 ล้านเหรียญทอง เขาทุ่มไปกับการขยายกองทัพ

ประการแรก พวกเขาจะสร้างกองพลทหารที่ 5 แห่งกองทัพทหารองครักษ์

กองพลทหารที่ 5 จะเป็นทหารม้าชั้นสูงจากกลุ่มกองทัพทหารทั้งสาม นอกจากนี้ มันยังเป็นกองพลทหารม้าที่ 3 แห่งกองทัพทหารองครักษ์ด้วย

เดิม โอหยางโซวมีความคิดอื่นเกี่ยวกับการสร้างกองพลทหารนี้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากฮั่วฉูปิงชำนาญการสู้รบทางทหารม้า โอหยางโซวจึงตัดสินใจเพิ่มกองพลทหารม้าขึ้นมาในกองทัพทหารองครักษ์

ประการที่สอง พวกเขาจะขยายกองพลทหารป้องกันเมือง ไปเป็นกองทัพทหารป้องกันเมือง

กองพลทหารป้องกันเมือง 2 กองพลเดิม จะอยู่ภายใต้มัน แล้วยังรวมเอา กำลังพลในกองพลทหารรักษาการณ์จังหวัดเหลียนโจว, สุ่นโจว และเจิ้นอาน เข้าไปในกองทัพทหารป้องกันเมืองด้วย

ด้วยวิธีนี้ กองทัพทหารป้องกันเมืองจึงถูกเติมเต็มอย่างรวดเร็ว

สำหรับกำลังพลในกองพลทหารรักษาการณ์ที่ถูกโอนย้ายเข้ามา จะถูกแทนที่โดยกองกำลังสำรอง

เอ้อหลายจะเป็นขุนพลแห่งกองทัพทหารนี้

การเลื่อนตำแหน่งให้กับเอ้อหลายครั้งนี้ มันมีความหมายว่า กองทัพทหาร
ป้องกันเมืองนี้จะไม่เป็นกองกำลังสำหรับคนท้องถิ่นอีกต่อไป เป้าหมายของ
โอหยางโซวก็คือ เปลี่ยนกองทัพทหารป้องกันเมืองนี้ ให้เป็นกองทัพทหาร
องครักษ์ที่ 2

ด้วยเหตุนี้ โอหยางโซวจึงต้องส่งพวกเขาออกไปฝึกฝน

จากข้อตกลงทางทหารที่เขามีกับหู่ฟู่ กองทัพทหารนี้จะถูกเทเลพอร์ตไปยัง
เมืองหิน เพื่อช่วยในการขยายดินแดนหินในช่วงครึ่งปีนี้

ในช่วงเวลาดังกล่าว กองทัพทหารองครักษ์จะเป็นผู้จัดการการป้องกันเมือง
ซานไห่

ข้อตกลงได้ระบุบทบาทและความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน

ดินแดนซานไห่จะรับผิดชอบเงินเดือนของพวกเขา ขณะที่ดินแดนหินจะ
รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเทเลพอร์ตและโลจิสติกส์ทั้งหมด ด้วยวิธีนี้
กองทัพทหารป้องกันเมืองจะได้รับการฝึกฝน ในขณะที่ดินแดนหินจะได้รับ
การช่วยเหลือในการขยายตัว เป็นสถานการณ์ที่ชนะทั้ง 2 ฝ่าย

การเคลื่อนไหวนี้ของโอหยางโซว เป็นการขัดขวางการขยายตัวของดินแดน
ห่านตานในภาคเหนือ ดินแดนหินเป็นตัวมากขึ้นสำคัญในยุทธศาสตร์
ทั้งหมดของเขา เขาจึงไม่อาจปล่อยให้ตีฉันทิ้งกว้างล้างมันออกไป

การเคลื่อนย้ายกองทัพบกป้องกันเมืองครั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่าเป็นรูปแบบใหม่ของการร่วมมือภายในพันธมิตรซานไห่ ด้วยเหตุนี้ ดินแดนซานไห่จึงกลายเป็นผู้นำพันธมิตรสู่การเป็นพันธมิตรทางทหาร

การที่ดินแดนซานไห่ส่งทหารไปครอบคลุมพันธมิตรของพวกเขา จะกลายเป็นเรื่องธรรมดาอย่างมากในอนาคต

ตอนนี้ นอกจากในด้านเศรษฐกิจแล้ว ดินแดนซานไห่ยังเริ่มเล่นบทเป็นผู้นำพันธมิตรทางทหารอย่างแท้จริงด้วย พวกเขาจึงได้กลายเป็นพี่ใหญ่อย่างแท้จริงแล้ว

ประการที่สาม พวกเขาจะจัดตั้งกองทัพบกที่ 3 แห่งกลุ่มกองทัพบกยัคค์

โดยกองพลทหารรักษาการณ์เมืองเจิ้นไห่จะเป็นรากฐาน พร้อมด้วยกองพลทหารรักษาการณ์จังหวัดฉีฉีโจว, เล่โจว, เจ้าฉิง และหวู่โจว พวกเขาจะถูกจัดตั้งเป็นกองทัพบกสงครามโดยสมบูรณ์

ด้วยเหตุนี้ กองพลทหารรักษาการณ์จังหวัดทั้งแปดของดินแดนซานไห่จึงถูกล้างออกทั้งหมด และมันจำเป็นจะต้องได้รับการฟื้นฟูขึ้นมาใหม่ แต่มันก็ส่งผลให้โอหยางโซวลบปัญหาการใช้ผลประโยชน์จากกองพลทหารรักษาการณ์ในท้องถิ่นได้

นอกจากนี้ นายพลชั้นสูงในกองพลทหารรักษาการณ์จังหวัดอย่าง เจ้าหยาน, ฮุยเปียว, ซูหวัง และซ่งหวู่ ยังสามารถใช้โอกาสนี้กลับเข้าสู่สนามรบที่แท้จริงได้อีกด้วย

เมืองจันทบุรี, จังหวัดฉะเชิงเทรา, จังหวัดเลย และจังหวัดเจ้าฉะ ทั้งหมดเป็นเขตสงครามหลังหนาน ซึ่งอยู่ภายใต้การบัญชาการของกองทัพทหารพม่า ดังนั้น กองทัพทหารใหม่ที่จัดตั้งขึ้นมาจึงถูกวางไว้ให้อยู่ภายใต้การควบคุมของพวกเขา

ฐานหลักของกองทัพทหารนี้จะอยู่ที่เมืองจันทบุรี

เป้าหมายของโอไฮโอจะชัดเจน ซึ่งก็เพื่อจะปกป้องสะพานแห่งนี้เอาไว้ ถ้าไม่อย่างนั้น หากเขาออกเดินทางไปแล้ว นครรัฐหลังหนานทำอะไรบางอย่าง เขาจะไม่สามารถช่วยอะไรได้เลย

หลังจากการขยายกองทัพในครั้งนี้ เมืองจันทบุรีจะมีกองทัพทหารและกองเรือที่สมบูรณ์ แม้ว่านครรัฐหลังหนานจะทุ่มกำลังทั้งหมดโจมตีพวกเขา พวกเขาจะสามารถอดทนรอจนกำลังเสริมมาถึงได้

ฟานหลี่ฮัวจะเป็นขุนพลแห่งกองทัพทหารที่ 3 แห่งกลุ่มกองทัพพม่า

หลังจากที่ได้รับการเลื่อนตำแหน่ง ฟานหลี่ฮัวได้ทำสถิติ เป็นผู้หญิงคนแรกในดินแดน และอาจจะในประเทศจีน ที่ได้เป็นขุนพลแห่งกองทัพทหาร

แน่นอนว่า การขยายกองทัพทหารทั้งสอง จะไม่ใช้เงินมากถึง 1 ล้านเหรียญทอง มากกว่าครึ่งจะใช้ในการขยายกองเรือทั้งสาม

ครอบครัวของผู้มีความสามารถพิเศษนับพันที่เจิ้งเหอรับสมัครมา จำเป็นจะต้องได้รับการดูแล จึงมีค่าใช้จ่ายจำนวนมากที่ต้องจัดการ

ผลรวมดังกล่าว ยังไม่ได้รวมทรัพยากรสำหรับอาวุธและเรือรบ ถ้า
ไม่อย่างนั้น หากใช้มาตรฐานของดินแดนซานไห่ในปัจจุบัน เงินเพียง 1 ล้าน
เหรียญทองคงจะไม่เพียงพออย่างแน่นอน

.....

ลอร์ดขยายกองทัพอย่างเอิกเกริก ขณะที่กองทัพของเขายังคงอยู่อย่างสงบ
ในดินแดน ไม่ได้เคลื่อนไหวทางทหารใดๆ

มันดูขัดแย้ง แต่มันก็เป็นความจริง

หลังจากที่ชุดคำสั่งของเขากระจายออกไป เหตุผลในคำสั่งของเขา ทำให้
ข้าราชการและขุนพลไม่น้อยที่ยังไม่เข้าใจ และยังคงคิดเกี่ยวกับมัน

จากเงิน 2.5 ล้านเหรียญทองที่โอหยางโซวเก็บเอาไว้ เขาใช้ 500,000
เหรียญทอง เพื่อซื้อสินค้าสำหรับการค้าในระหว่างเดินทาง อย่าง เครื่องลาย
ครามและใบชา

หากมันเป็นไปด้วยดี สินค้าเหล่านี้จะทำกำไรได้เป็น 2 เท่า ซึ่งจะชดเชย
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางครั้งนี้ได้ โดยไม่จำเป็นต้องกล่าว ในเวลาเดียวกัน
พวกเขายังจะสามารถนำสินค้าที่เป็นผลิตภัณฑ์ของประเทศอื่นๆ กลับมาขาย
ได้อีกด้วย ซึ่งมันจะทำกำไรให้พวกเขาได้อย่างมหาศาล

มันคล้ายๆกับที่เจิ้งเหอทำในการเดินทางของเขาในประวัติศาสตร์ อย่างไรก็ตาม
ตาม พวกเขาไม่ได้มีเงินทุนว่างเปล่าเหมือนกับตอนนั้น

ถ้าโอหยางโซวไม่ได้ออกคำสั่งไม่ให้เรือพ่อค้าติดตามไปด้วย หอการค้าต่างๆ
ในดินแดนคงจะเสี่ยงแอบตามพวกเขาไปอย่างแน่นอน

เครื่องลายครามที่ผลิตภายในดินแดนซานไห่ยังคงห่างไกลจากมาตรฐาน
เครื่องลายครามที่ดีที่สุดในจีนมาจากเมืองจิงเต๋อ ในจังหวัดเจียงฉวน ในเขต
ทงกัันตาร มันไม่มีเมืองแห่งนี้อยู่ พวกเขาจะสามารถหาเครื่องลายคราม
เหล่านั้นได้จากเมืองหลวงฉวนโจวเท่านั้น

ถือโอกาสนี้ พวกเขาจึงได้เปิดเส้นทางทางทะเลสู่ฉวนโจว

กงฉิงซีกกล่าวว่า เนื่องจากลักษณะพิเศษในพื้นที่ของเขา จึงมีช่างปั้นดินเผา
ชั้นแกรนด์มาสเตอร์ปรากฏขึ้นในดินแดนของเขา ซึ่งมันทำให้ลอร์ดคนอื่นๆ
อิจฉาเป็นอย่างมาก

ภายในดินแดนสิงโตหมิว มีดินคุณภาพสูง ที่เหมาะสำหรับทำเครื่องลาย
คราม

อุตสาหกรรมเครื่องลายครามจึงกลายเป็นแกนหลักของดินแดนของพวกเขา
ในอนาคต ความฝันของเขาคือ การเอาชนะฉวนโจว และกลายเป็นเมือง
หลวงแห่งเครื่องลายคราม

สำหรับไบชา แม้ว่าชาขาวที่ดินแดนซานไห่ผลิตเอง จะเป็นผลิตภัณฑ์พิเศษ
ของดินแดน แต่มันก็ยังคงไม่ใช่ผลิตภัณฑ์ระดับพรีเมียมของจีน ชาที่มี
ชื่อเสียงของจีนก็คือ ปี๊ลั่วซุน(ชาเขียว) และเถียนกวนหยิน

โชคดีที่ไบชามีขนาดเล็ก พวกเขาจึงสามารถใช้ทุกเก็บของเพื่อซื้อมันมาจาก
เมืองหลวงต่างๆได้

ในทำนองเดียวกัน ลอร์ดที่ครอบครองพื้นที่การผลิตชาที่มีชื่อเสียงเหล่านี้ ก็
เริ่มสร้างการผูกขาด

ข้อได้เปรียบของภูมิประเทศไม่อาจจะปฏิเสธได้อย่างแท้จริง

เนื่องจากเขตทุรกกันดาร์ได้พัฒนามาถึงขั้นนี้แล้ว นอกเหนือจากพื้นที่ด้าน
นอกที่ยังไม่ถูกเปิดใช้งาน มีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่ผู้เล่นยังไม่อ้างสิทธิ์
ผลิตภัณฑ์พิเศษดินแดน ไม่ใช่สิ่งที่หาได้ยากมากนัก

อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องของทั้งหมดจะประสบความสำเร็จ

จีนมีพื้นที่กว้างใหญ่ มันจึงมีสินค้าหลากหลายชนิด ซึ่งทำให้เหล่าลอร์ดได้รับ
ความมั่งคั่งเช่นเดียวกับกงเฉิงซี

ฤดูหนาวค่อยๆเลือนหายไป

หลังจากที่หิมะละลาย เขตทุรกกันดาร์ก็เริ่มเป็นไปตามชื่อของมัน เมื่อลอร์ด
เริ่มทำการเกษตร เขตทุรกกันดาร์ก็เริ่มมีชีวิตชีวาขึ้นมา เขตทุรกกันดาร์ใน
ปัจจุบัน เป็นฉากที่คล้ายกับในสมัยราชวงศ์โบราณ

ยุคใหม่กำลังจะมาถึงอย่างช้าๆ

.....

ในช่วงเวลาดังกล่าว โหหยางโซวกำลังเตรียมพร้อมสำหรับการเดินทางของ
เขา

แผนการต่างๆของทบวงทั้งสี่ได้รับการอนุมัติ และพวกเขาไม่จำเป็นต้อง
ปรับเปลี่ยนใดๆอีก

งานหลักของบทวงกิจการภายใน คือ การจัดการระบบกฎหมายของดินแดน
เพื่อให้มันถูกบังคับใช้ในดินแดนอย่างสมบูรณ์

นอกเหนือจากการขยายกองทัพ ทบวงกิจการทหารจะเตรียมพร้อม
สำหรับโลจิสติกส์ทางทหารด้วย

เจ้าทบวงตุ่หฺรฮฺย ได้กลืนของสงคราม หลังจากทีลอร์ดขยายกองทัพอีกครั้ง
ดังนั้น หลังจากทีดินแดนมีเสถียรภาพแล้ว เขาเชื่อว่าสงครามจะปะทุขึ้นอีก
ครั้ง

นอกจากนี้ มันยังมีโอกาสเป็นสงครามขนาดใหญ่และสงครามต่อเนื่องอีก
ด้วย

ในทางตรงกันข้ามกับสงครามในครั้งก่อนๆ สงครามในอนาคตจะมีกำลังพล
เข้าร่วมนับแสน และความต้องการโลจิสติกส์ทางทหารจะทะยานขึ้นจากเดิม
อย่างมาก

ในสมัยโบราณ การเตรียมการสำหรับสงคราม จะต้องใช้เวลาอย่างน้อย 1 ปี
หรือมากกว่านั้น

กรมโลจิสติกส์ทางทหาร วางแผนที่จะสร้างฐานสนับสนุนโลจิสติกส์ใกล้กับ
ฐานของกลุ่มกองทัพทหารทั้งสาม ซึ่งมันจะประกอบไปด้วย ยุ้งฉางขนาดใหญ่,
โรงงานทางทหาร และฟาร์มเพาะพันธุ์ม้า

หน้าที่ของพวกเขาในช่วงครึ่งปีนี้ก็คือ การเติมเต็มฐานโลจิสติกส์ทั้งสาม

นอกจากเหนือจากนั้น ในเวลาทีไม่มีสงครามในช่วงครึ่งปีนี้ พวกเขาจะ
จัดการแข่งขันศิลปะการต่อสู้ทางทหารขึ้นมา เพื่อรักษาขวัญกำลังใจและ
ความแข็งแกร่งของเหล่าทหารไม่ให้ลดลง

การแข่งขันนี้มีทั้งประเภท ทหารม้า, ทหารธนู, ทหารหอก, ทหารกระบี่
หนัก, ทหารโล่ดาบ และทหารเรือ รวมทั้งหมด 6 ประเภท แชมเปียนจะ
ได้รับเกียรติยศและรางวัลที่ทรงคุณค่า

ตัวอย่างเช่น แชมเปียนทหารธนู จะได้รับฉายา นักแม่นปืน นอกจากนี้ ยังจะ
ได้รับการเลื่อนระดับยศทางทหารขึ้นไป 1 ชั้น และอาวุธระดับทองคำขาวอีก
ด้วย

รางวัลที่ทรงคุณค่าดังกล่าว มากพอที่จะทำให้ทหารทุกนายบ้าคลั่ง

ส่วนที่บ้าคลั่งที่สุดก็คือ 3 อันดับแรกของทหารทุกประเภท จะได้ต่อสู้กัน
เพื่อพิสูจน์ว่า ใครเป็นทหารที่แข็งแกร่งที่สุดในกองทัพ

แชมเปียนโดยรวมจะได้รับฉายา ผู้รอบรู้ศิลปะการต่อสู้ และระดับยศของ
พวกเขาจะเลื่อนขึ้น 5 ชั้น นอกจากนี้ พวกเขายังจะได้รับตำแหน่งนายพลอีก
ด้วย

เฉพาะผู้การหรือต่ำกว่าเท่านั้น ถึงจะเข้าร่วมการแข่งขันรายการนี้ได้

โอหยางโซวให้การสนับสนุนความคิดนี้ของตูหฺรฮฺอยู่อย่างมาก แล้วเขายัง
สัญญาว่าจะเป็นผู้มอบรางวัลด้วยตัวเอง และจะเตรียมของขวัญพิเศษให้ด้วย

ในขณะที่ข่าวนี้แพร่กระจายออกไป มันทำให้เกิดคลื่นขึ้นในกองทัพ

แม้แต่เหล่าผู้การและนายพลก็ยังอยากเข้าร่วม

อย่างช่วยไม่ได้ ตูหฺรฮฺอยู่ทำได้เพียงดำเนินการให้ดีที่สุดได้เท่านั้น ในการ
แข่งขัน แต่ละกรมทหารจะสามารถส่งทหารชั้นสูงเข้าร่วมได้ 100 นาย

สำหรับแชมป์ในแต่ละประเภท จะได้รับการเลื่อนระดับชั้นยศ 1 ชั้น ใน
ขณะเดียวกัน ผู้การจะได้เลื่อนเป็นนายพล และยังสามารถเลื่อนระดับชั้นยศเป็น
ขุนพลชั้น 5

ด้วยวิธีนี้ เขาจึงทำให้เหล่าผู้การสงบลงได้ ในส่วนของนายพล ตู๋หฺงอู่ยังไม่
สามารถจะให้พวกเขาเข้าร่วมได้ การมีส่วนร่วมของพวกเขา ก็เหมือนกับเป็น
การกลั่นแกล้งทหารคนอื่นๆ

TWO Chapter 615 ออกเดินทางสู่ท้องทะเล

ท้องฟ้าสดใส และสายลมเย็นเฉื่อยๆ

เดือนถัดมา ในที่สุดการเตรียมพร้อมสำหรับการเดินทางก็เสร็จสิ้น

โกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 4 วันที่ 5

เรือหลายลำเทียบท่าอยู่ที่ท่าเรืออ่าวเป่ย์ไห่ ขณะที่แรงงานกำลังขน
ทรัพยากรและสินค้าต่างๆขึ้นเรือ

กองกำลังหลักของกองเรือเดินทางนี้ มาจากเผ่ตงหลายและหยานฮั่วเหยาห
นี่ แล้วพวกเขาจะเป็นผู้นำกองเรือของตัวเองด้วย

ที่แตกต่างมีเพียงใช้เหมา ที่จะอยู่ในดินแดนเพื่อฝึกอบรมกองเรือหยาชาน
ต่อไป กองพลทหารทั้งสามในกองเรือหยาชาน จะถูกโอนย้ายมายังกองเรือ
อ่าวเป่ย์ไห่

ด้วยวิธีนี้ กองเรืออ่าวเป่ย์ไห่จึงกลายเป็นกองเรือแรกที่ได้รับการเติมเต็ม
กำลังพล แม้ว่ามันจะจัดตั้งขึ้นอย่างสมบูรณ์แล้ว แต่มันก็ยังคงขาดขุนพล
แห่งกองเรือ

ขุนพลที่เจ้จเหอรับสมัครมา เป็นได้เพียงนายพลเรือและผู้การเรือ สำหรับตำแหน่งขุนพลเรือแห่งกองเรือ พวกเขายังคงมีความสามารถไม่ถึงขั้น แม้แต่ใช้หมาที่มีคุณูปการทางทหารจำนวนมากก็ยังคงไม่ดีพอ

การเดินทางในครั้งนี้แตกต่างจากการเดินทางของกองเรือพันธมิตรในก่อนหน้านี้นอกเหนือจากมีเรือรบประเภทต่างๆแล้ว พวกเขายังมีเรือประเภทอื่นๆอีกด้วย เรือบางลำใช้ชนเสปียง, บางลำชนน้ำจืด, บางลำชนปศุสัตว์ และบางลำก็ชนผัก

นอกจากนี้ ยังมีเรือที่ชนใบชาและเครื่องลายคราม และยังมีทรัพยากรก่อนอื่นๆอีกมาก

ทุกสิ่งทุกอย่างได้ถูกจัดเตรียมไว้พร้อมแล้ว กองเรือสามารถจะอยู่ได้โดยไม่ต้องเติมเต็มเสปียงหลายเดือน

นอกจากนี้ โอหยางโซ่วยังเตรียมเสปียงฉุกฉินไว้ในถุงเก็บของของเขาอีกด้วย

สำหรับการเดินทางครั้งนี้ เจ้จเหอยังได้จัดเตรียมสิ่งพิเศษเอาไว้ เป็นอาวุธลับอีกด้วย

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แพทย์สนามจากกรมการแพทย์

ตามความต้องการของเจ้จเหอ ในทุกๆ 100 คน จะต้องมีการแพทย์สนาม 1 คน รับผิดชอบ ในกองเรือ มีกะลาสี, ทหาร รวมกันมากกว่า 50,000 นาย

ดังนั้น จึงต้องมีแพทย์สนามมากถึง 500 คน

มันคุกคามที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในการเดินทางทางทะเลไม่ใช่พายุหรือโจรสลัด แต่เป็นการเจ็บป่วย เพียงแค่การเจ็บป่วยธรรมดา ก็อาจเป็นอันตรายถึงชีวิตได้แล้ว

และที่น่ากลัวที่สุดก็คือ ภาวะโลหิตเป็นพิษ

ในศตวรรษที่ 14 ลูกเรือจำนวนมากบนเรือที่นำโดยโคลัมบัส เกิดภาวะโลหิตเป็นพิษ อย่างไรก็ตาม ในช่วงเวลานั้น ชาวจีนกลับไม่ได้ประสบปัญหาเดียวกันนี้

พื้นฐานของภาวะโลหิตเป็นพิษเกิดจากการขาดพืชสีเขียวและวิตามิน ถั่วช่วยให้ชาวจีนหลีกเลี่ยงภาวะนี้มาได้

วัฒนธรรมอาหารของจีน มีการวิจัยและพัฒนาอย่างยาวนาน ถั่วเพียงอย่างเดียวสามารถแปรรูปเป็นได้ทั้ง เต้าหู้, เครื่องดื่ม และอื่นๆอีกมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งถั่วงอก มันเป็นพืชมหัศจรรย์ที่สามารถทดแทนผักได้ในระดับหนึ่ง นอกจากนี้ ยังอุดมไปด้วยวิตามินอีกด้วย

นอกจากถั่วแล้ว ชา ก็มีวิตามินเช่นกัน

นี่คือความลับในการเดินทางของเจิ้งเหอ

การเดินทางทางเรือครั้งนี้ของดินแดนซานไห่ มีความหมายทางประวัติศาสตร์อย่างมาก

ข้าราชการชั้นหัวหน้าฝ่ายเป็นอย่างต่ำทุกคนในรัฐบาลขุนพลผู้ว่าราชการแห่งหนานเจียง ได้มารวมตัวกัน ครอบครัวของทหารและกะลาสีทุกคนก็มาร่วมส่งพวกเขาออกจากท่าเรือด้วยเช่นกัน

สำหรับการเดินทางในครั้งนี้ ไม่มีใครรู้เลยว่า จะมีกี่คนที่ถูกฝังอยู่ใต้ท้องทะเล

การทำพิธีศักรະบูชาเทพธิดาหมาโจ้ว ได้กลายเป็นประเพณีที่พวกเขาทำ
ทุกครั้งก่อนออกเดินทางสู่ท้องทะเล พิธีได้ถูกจัดขึ้นเป็นสถิติใหม่ บนท่าเรือ
พวกเขาได้จัดพิธีที่ดีที่สุดและยิ่งใหญ่ที่สุดขึ้น และพวกเขาได้ขอพรจาก
เทพธิดาหมาโจ้วสำหรับการเดินทางครั้งนี้

วัฒนธรรมหมาโจ้ว ได้หยั่งรากลึกลงในดินแดนแล้ว

หลังจากพิธีเสร็จสิ้น ก็ถึงเวลาอันเป็นมงคลในการออกเดินทาง

โอหยางໂໝ่ค้ำบไปทางเสี้ยวเหอและข้าราชการคนอื่น ๆ “สำหรับเรื่องใน
ดินแดน ข้าคงต้องฟังพวกท่านอีกครั้งแล้ว!” ในระหว่างการเดินทางทาง
ทะเลครั้งนี้ โอหยางໂໝ่จะไม่สามารถติดต่อกับใครได้เลย เขาจึงไม่สามารถจะ
ดูแลดินแดนของเขาได้

หลังจากนั้น เสี้ยวเหอก็นำเหล่าข้าราชการค้ำบตอบ “พวกเราจะรอการ
กลับมาของท่าน!”

ข้าราชการทั้งหมดนั่งคุกเข่าบนพื้นดิน สร้างเป็นฉากที่น่าเกรงขามอย่างมาก
มันทำให้เหล่าผู้ที่พบเห็นรู้สึกประหลาดใจ

ลอร์ดแห่งเหลียนโจวเริ่มมีกลิ่นอายและท่าทีที่เหมือนกับราชาแล้ว และมันก็
ค่อยๆ ชัดเจนมากขึ้นเรื่อยๆ

เหนืออ่าวเป็นไผ่ขึ้นไปบนท้องฟ้า ด้วยอิทธิพลของโชคชะตาและแก่นแท้
มังกรบนท้องฟ้า ได้เปิดตาของมันขึ้นข้างหนึ่ง

โอหยางโชวรู้สึกลบบางอย่าง และมองไปบนท้องฟ้า อย่างไรก็ตาม มันเป็น
ธรรมดาที่เขาจะมองไม่เห็นอะไร เขาพยักหน้าและมองไปที่ซ่งเจี๋ยและปิงเอ๋
อีกครั้ง ก่อนจะขึ้นไปบนหลังโชวฮ่าว

“พี่ชาย กลับมาเร็วๆนะ!” ปิงเอ๋ตะโกน

โอหยางโชวและยืมเล็กน้อยให้กับเธอ

การเดินทางครั้งนี้จะกินเวลานานหลายเดือนหรืออาจถึงครึ่งปี มันเป็นเรื่อง
แย่ในความคิดของซ่งเจี๋ย พวกเขาเพียงจะแต่งงานกัน แต่พวกเขากลับต้อง
แยกจากกันในเวลาเพียงไม่นาน

หลังจากที่โอหยางโชวเดินทางออกไป งานการปกครองทั้งหมดจะถูกทิ้งให้
เธอจัดการ ด้วยเหตุนี้ ซ่งเจี๋ยจึงกำลังจะกลายเป็นวีรสตรีของเขตทุรกันดาร
อย่างช้าๆ

ซ่งเจี๋ยและคนอื่นๆยืนอยู่ที่ท่าเรือ มองกองเรือเดินทางออกไป

ในที่สุด พวกเขาก็กลายเป็นจุดเล็กๆสีดำ ก่อนจะหายไปในที่สุด

อ่าวเป่ย์ไห่สงบลงอีกครั้ง แต่ในเวลาถัดจากนี้ ในอีก 4-5 เดือนข้างหน้า มัน
จะกลับมายุ่งวุ่นวายอีกครั้ง

.....

ด้วยลมฤดูหนาว กองเรือเดินทางค่อยๆทิ้งอ่าวเป่ย์ไห่ไว้เบื้องหลัง และ
เดินทางเข้าสู่ท้องทะเลอันกว้างใหญ่

จากแผนการที่แจ้งเหอกำหนดขึ้น เรือรบแต่ละลำจะมีพลธิการ 10 คน, ผู้ตรวจสอบ 10 คน, ผู้เฝ้าระวัง 20 คน, กะลาสีปากเรือ 10 คน, คนป็นใหญ่ 10 คน, คนต่อสู้อยู่ 10 คน และผู้บัญชาการ 50 นาย

ผู้บัญชาการแต่ละนายจะรับผิดชอบทหาร 10 นาย

สำหรับเรือบรรทุกม้า, เรือเสบียง และเรือที่ไม่ใช่เรือรบ การจัดการจะแตกต่างกันออกไป

บนเรือรบหนึ่งลำจะมีคนอยู่ราว 600 คน เรือรบ 5 ลำ จะถูกเรียกว่า ระวัง, 2 ระวัง จะจัดเป็น 1 หน่วย ดังนั้น ในแต่ละหน่วยจึงจะมีทหาร 5,500 นาย คนเรืออีก 700 คน

หนึ่งกองพลจะมี 4 หน่วย กำลังพลในกองพลนี้ จะมากกว่าในกองพลของ กองทัพบก

กองเรือใช้รูปแบบขบวนทัพนางแอ่นสยายปีก

เรือธงจะอยู่ที่แกนหลักเพื่อความปลอดภัยและง่ายต่อการบัญชาการ ในขณะที่ เรือรบจะอยู่ที่ด้านนอก สร้างเป็นกำแพงเหล็ก เรือที่ไม่ใช่เรือรบจะอยู่ด้านในเพื่อความปลอดภัย

กองเรือทั้งหมดเป็นเหมือนกับนกอินทรีสยายปีก ที่ทะยานผ่านท้องทะเล เมื่อมันถูกโจมตี ขบวนทัพนี้ จะให้กองเรือสามารถรับมือได้เป็นอย่างดี เพราะมันมีทั้งความสามารถทางการรบในระดับสูงและความยืดหยุ่นที่ยอดเยี่ยม

สำหรับการสื่อสารระหว่างเรือ นอกเหนือจากสัญญาณไฟหรือธงตามปกติแล้ว ถ้ามีหมอกหนาหรือคลื่นรบกวน พวกเขาจะใช้กลองเป็นสัญญาณเพื่อให้แน่ใจว่า กองเรือจะเดินหน้าต่อไปได้อย่างราบรื่น

ดังนั้น มันอาจกล่าวได้ว่า เจิ้งเหอได้ทำการปฏิรูปกองทัพเรือหนานหยางโดยสมบูรณ์แล้ว

เมื่อเทียบกับท้องทะเลที่ไม่มีที่สิ้นสุด นกนางแอ่นตัวนี้ดูตัวเล็กเป็นอย่างมาก

.....

พื้นผิวของท้องทะเลเงียบสงบอย่างมาก เขียวน้อยจะปรากฏตัวขึ้นเป็นครั้งคราว มันไม่ความกังวลใดและยังเต็มเปี่ยมไปด้วยความสุข

ในระหว่างการเดินทางครั้งนี้ ในที่สุดโอหยางโซวก็นำเจ้าทะเลของเขาไปด้วย เขียวน้อยในปัจจุบันมีขนาดใหญ่กว่าพ่อของมันเสียอีก มันดูน่ากลัวอย่างแท้จริง

ด้วยการมาพร้อมกับสัตว์จิตวิญญาณ จึงมีสิ่งที่น่าอัศจรรย์หลายอย่างเกิดขึ้น

ในการเดินทางที่ยาวนานนี้ นอกเหนือจากองค์กรส่วนตัวแล้ว โอหยางโซวยังได้นำองค์กรสังครามศักดิ์สิทธิ์มาด้วยอีก 1,000 นาย ในการเดินทาง ไม่ใช่ทุกคนที่พวกเขาพบจะเป็นมิตรของพวกเขา ดังนั้น มันจึงอาจจะมีการสู้รบเกิดขึ้นหลายครั้ง ทหารเรือแข็งแกร่งเมื่ออยู่ในทะเล แต่เมื่ออยู่บนบก โอหยางโซวไม่วางใจใครนอกจากองค์กรสังครามศักดิ์สิทธิ์ของเขา

ไม่กี่วันต่อมา พวกเขาก็เดินทางออกมาจากพื้นที่ของอ่าวเป่ยไห่อย่างราบรื่น

ที่แตกต่างจากครั้งก่อนก็คือ ขณะที่พวกเขาเดินทางผ่านพื้นที่ของภูมิภาค
อันนัม โอหยางโซวสั่งให้พวกเขาเดินทางผ่านเส้นทางที่ต่างจากครั้งก่อน เขา
กังวลว่า ถ้าผู้เล่นอันนัมเห็นพวกเขาแล้ว พวกเขาจะก่อปัญหาที่ยุ่งยาก
ตามมา

.....

โกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 4 วันที่ 10

ในที่สุดกองเรือก็เข้าสู่พื้นที่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในตอนนี้ พวกเขาอยู่ใกล้
กับหมู่เกาะสแปรตลี สถานที่แห่งนี้มีเกาะขนาดเล็กมากมายกระจายอยู่พื้นที่
มีข่าวมาว่า ผู้เล่นนักผจญภัยได้เริ่มมาสืบสวนพื้นที่นี้กันแล้ว โกอาได้
กำหนดการผจญภัยไว้ในเกาะต่างๆ ทำให้สถานที่แห่งนี้เป็นดังสวรรค์ของ
เหล่าผู้เล่นนักผจญภัย

ไม่นานหลังจากที่พวกเขาเข้าสู่พื้นที่นี้ ทะเลก็เริ่มแสดงพลังอำนาจของมัน

ในช่วงบ่าย เมฆสีดำที่ดูหนาแน่นจำนวนมากปรากฏขึ้นอย่างฉับพลัน มันบด
บังท้องฟ้าจนมืดมิด

เมื่อมองจากทะเล เมฆสีดำที่ดูหนาแน่นเหล่านี้ดูน่ากลัวเป็นอย่างมาก

ระหว่างสวรรค์และพื้นดิน กองเรือเหมือนกับกำลังถูกบีบระหว่างเมฆหนา
และท้องทะเล มันดูเหมือนว่า กองเรือขนาดเล็กนี้ มีความเสี่ยงที่จะถูกบดขยี้
เป็นชิ้นๆได้ทุกเมื่อ

วิกฤตที่ถูกส่งลงมาจากสวรรค์นี้ สามารถเปลี่ยนแปลงความรู้สึกของผู้คนได้ในฉับพลัน

“พายุกำลังมา!” เจิ้งเหอพิมพ์

ตามที่คาดไว้ เมื่อเมฆปกคลุมทั่วทุกพื้นที่แล้ว เสียงฟ้าร้องก็ดังก้องทั่วท้องฟ้า ความรุนแรงของฟ้าแลบ ทำให้คลื่นในทะเลแตกแตกออกจากกัน

เสียงฟ้าร้องที่ดังสนั่น ทำให้ทุกคนรู้สึกสั่นสะท้านไปทั่วกระดูกสันหลัง

เมื่อมองไปยังแสงที่เกิดขึ้น มันดูเหมือนกับเป็นแสงสว่างที่เกิดจากการเดินทางของพระเจ้า ที่แสดงพลังอำนาจออกมาให้ทุกคนได้เห็น

“ฟ้าผ่านี้แตกต่างออกไปอย่างแท้จริง” ใบหน้าของเจิ้งเหอกลายเป็นจริงจัง “ถ่ายทอดคำสั่ง เตรียมพร้อมรับมือกับพายุ และจงปฏิบัติอย่างจริงจัง”

“ขอรับท่านขุนพล!”

เจิ้งเหอรู้ว่า ด้วยลักษณะพิเศษของดินแดน มันเป็นเรื่องง่ายที่พวกเขาจะรับมือกับพายุ แม้จะเผชิญหน้ากับพายุร้ายแรง มันก็ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะทำให้พวกเขาสูญเสียอย่างมากได้

พร้อมกับการก่อตัวขึ้นของพายุ ลมที่รุนแรงได้กวาดผ่านทั่วพื้นผิวท้องทะเล พื้นผิวท้องทะเลที่เคยสงบเปลี่ยนเป็นบ้าคลั่งในฉับพลัน

คลื่นขนาดใหญ่ที่กระแทกเข้ามาคลื่นแล้วคลื่นเล่า มากพอที่จะทำให้เรือล่มได้ ทุกคลื่นที่เข้าปะทะ มันได้หอบเอาน้ำทะเลจำนวนมากขึ้นไปบนเรือ

“เร็วเข้า ตักน้ำออกไป!”

ทั้งกองเรือถูกโยนเข้าสู่สภาวะสับสนวุ่นวาย

TWO Chapter 616 เจ้าโลกแห่งทะเลลึก

พายุก่อตัวขึ้น และฝนก็ตกลงมาอย่างรุนแรง

กองเรือเดินทางเป็นเหมือนกับไก่ที่อ่อนแอ ภายใต้อำนาจที่ยิ่งใหญ่ของ
สวรรค์ แม้แต่เขี้ยวน้อยที่กล้าหาญ ก็ยังกลับขึ้นเรือเมื่อเห็นว่าฝนตกลงมา
อย่างรุนแรง

คนนับหมื่นๆช่วยกันตักน้ำออกจากเรือ หากน้ำไหลเข้าไปในเรือ มันอาจจะ
ทำให้เสบียงของพวกเขาเปียกชื้นและเสียหายได้

สำหรับการล่มของเรือ มันยังไม่ใช่วิญหามากนัก เรือของพวกเขา
เทคโนโลยีป้องกันน้ำในระดับสูง พายุฝนเพียงเท่านั้นจึงไม่เพียงพอที่จะทำให้
เรือของพวกเขาล่มได้

มีสุภาชิตที่ว่า ‘โชคร้ายมักจะไม่มาเพียงลำพัง’

การทดสอบที่แท้จริงของกองเรือเพิ่งจะมาถึง

ในขณะที่ฝนกำลังตกกระหน่ำลงมา หนาวมากมายนับร้อยก็ปรากฏขึ้นมาใน
ฉับพลัน ขนาดของมันเทียบได้กับเฮอร์คิวลีสคนเดียว

“สัตว์ประหลาดหมึกยักษ์!” ดวงตาของโอหยางโซวแข็งค้าง

ในครั้งก่อน มีหมึกยักษ์เพียงตัวเดียว มันจึงไม่ได้เป็นปัญหาสำหรับพวกเขา
มากนัก

ในครั้งนี้ จากการประมาณคร่าวๆ มันคงมีไม่น้อยกว่า 10 ตัว

“สัตว์ประหลาดหมึกยักษ์เหล่านี้ไม่เลือกเวลามาเลยจริงๆ!” โอหยางโซว
พิมพ์คำ ตันที่เข้ามาโจมตีเขา มันมีรอยแผลเป็นที่ชัดเจน

ดูเหมือนว่าหมึกยักษ์ตัวนี้ จะเป็นตัวเดียวกับที่เขาพบในหมอก มันต้องการ
จะแก้แค้น และได้พาเพื่อนๆของมันมาด้วย

“บ้าเอ๊ย!”

โอหยางโซวไม่รู้เลยว่า หมึกยักษ์เหล่านี้แอบตามหลงโซวฮ่าวมานานแล้ว
พวกมันรอเวลาจนกระทั่งพายุก่อตัวขึ้น จึงปรากฏตัวออกมา

การกระทำของพวกมันช่างน่าทึ่งอย่างแท้จริง

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ โอหยางโซวไม่มีเวลาให้คิดมากนัก

เพียงหมึกยักษ์ตัวหนึ่งก็สามารถสร้างปัญหาให้กับหลงโซวฮ่าวได้อย่างมาก
แล้ว ภายใต้หมึกยักษ์นับสิบตัว พวกมันถือเป็นการทดสอบครั้งใหญ่ของกอง
เรือเลยทีเดียวนะ

ในช่วงเวลาสั้นๆ คนนับร้อยๆถูกกวาดลงสู่ทะเล พวกเขาส่งเสียงร้องออกมา
ขณะที่ลอยอยู่บนผิวน้ำ

ความตายของพวกเขาเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

“เชียวน้อย!”

โอหยางโซวชักกระบี่ซี่เสี้ยวออกมา พร้อมกับเรียกเชียวน้อยในเวลาเดียวกัน
ฮ่าว!

เมื่อเขี้ยวน้อยได้ยินเสียงเรียก มันก็คำรามและพุ่งออกไป แสดงทักษะสัตว์
ร้ายจิตวิญญาณของมันในทันที มันไม่สนใจอายุ และพุ่งออกไปในทะเล แล้ว
หายไ้จากสายตา

ดูเหมือนว่ามันจะลงไปต่อสู้กับหมึกยักษ์ที่ได้น้ำแล้ว

โอหยางโซวกัดแกว่งกระบี่ของเขาไปมาบนดาตฟ้าเรือ ตัดหนดหมึกยักษ์
ขาดเป็น 2 ส่วน หนดแล้วหนดเล่า

อย่างไรก็ตาม จำนวนของมันมีมากเกินไป

โอหยางโซวคนเดียวไม่สามารถจะตัดมันได้ทั้งหมด

นอกจากนี้ พายุยังทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ เมื่อเวลาผ่านไป สถานการณ์
ของพวกเขาจึงยิ่งเลวร้ายลง แม้แต่เรือเทอร์โบขนาดใหญ่อย่างหลงโซฮ่าวก็
ยังเริ่มส่ายไปมา

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ ไม่ต้องกล่าวถึงทหารทั่วไป แม้แต่องครักษ์สงคราม
ศักดิ์สิทธิ์ก็ยังยืนได้อย่างยากลำบาก นอกจากนี้ พวกเขายังต้องหลบเลี่ยง
หนดของหมึกยักษ์ที่มีอยู่ทุกแห่งอีกด้วย

“ฉันท้าเม็ง!” โอหยางโซวตะโกน “นำเหล่ากะลาสีกลับเข้าไปในห้อง
โดยสาร!” โอหยางโซวรู้ว่าพวกคนเรือไร้ประโยชน์ในช่วงเวลาเช่นนี้

ดังนั้น เขาจึงต้องรักษาชีวิตของพวกเขาเอาไว้

“ขอรับท่านลอร์ด!”

องค์กรสังครามศักดิ์สิทธิ์ รับผิดชอบต่อเหล่ากะลาสีที่คุกเข่าอย่างหวาดกลัวอยู่ในที่ต่างๆ ตลอดทางมีหนวดหมึกมากมายกวาดไปทางพวกเขา องค์กรสังครามศักดิ์สิทธิ์บางคนที่ไม่ระมัดระวัง ถูกกระแทบจนตกลงไปในทะเล

ถึงกระนั้น แม้ว่าพายุดังกล่าวจะบ้าคลั่ง แต่พวกเขาก็ยังคงพยายามต่อสู้กับมัน เพื่อพิสูจน์ว่าพวกเขาเป็นทหารชั้นสูงที่แท้จริง ไม่เพียงแค่ทักษะของพวกเขาจะน่าอัศจรรย์เท่านั้น พลัใจของพวกเขาก็น่าอัศจรรย์ด้วยเช่นกัน พวกเขาทั้งหมดยังคงสงบอยู่ตลอดเวลา มีเพียงเงินด้าเม็งและพวกเขาเท่านั้นที่สามารถวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและฟังเสียงต่างๆได้อย่างสงบ

เมื่อถูกโจมตี หมึกยักษ์บางตัวก็เริ่มรู้สึกได้ว่าพวกมันได้พบกันศัตรูที่แท้จริง และพวกมันทั้งหมดก็กรีดร้อง บอกเพื่อนๆ ของพวกมันให้โจมตีไปที่โอหยางโซว

ในทันที หนวดนับสิบพุ่งเข้ามาหาเขาในเวลาเดียวกัน หนวดขนาดใหญ่ ล้อมรอบเขาจนเป็นกรงขนาดยักษ์ ไม่มีที่ไหนให้หลบไปเลย

แม้ว่าโอหยางโซวจะกล้าหาญ แต่เขาก็ไม่สามารถจะทำอะไรได้เลย

เพ็ง!

หนวดพุ่ง โอหยางโซวได้ถูกมันกวาดออกไปอย่างรุนแรง เขารู้สึกได้ถึงพลังมหาศาลที่ส่งผ่านเข้ามาภายในร่างกายของเขา

“แค่ก แค่ก!”

ถ้าไม่ใช่ว่าโอหยางโซวมีร่างกายที่แข็งแรง การโจมตีเช่นนี้เพียงครั้งเดียวก็อาจจะทำให้เขาบาดเจ็บสาหัสได้ โอหยางโซวผลึกมันกลับไป และยืนได้อย่างมั่นคงอีกครั้ง

ในเวลาเดียวกัน หนวดอื่นๆก็พุ่งเข้ามาหาเขา รวากับว่าพวกมันต้องการจะมัดเขาให้เป็นเนื้อมด

“ท่านลอร์ด!”

เมื่อเงินตำเหมิงและคนอื่นๆเห็นสถานการณ์เป็นเช่นนั้น ใบหน้าของพวกเขาก็ซีดลง และพวกเขาก็เข้าเสี่ยงชีวิตเพื่อช่วยเขา

“สังหารสัตว์ร้ายพวกนี้ซะ!”

โอหยางโซวบิดตัวและหลบเลี่ยงการโจมตีของพวกมัน ดวงตาของเขากลายเป็นเย็นชา เขาเก็บกระบี่ซี่เสี้ยวและหยิบหอกเทียนโม่ออกมา

ในช่วงเวลาที่สับสนวุ่นวาย กระบี่ซี่เสี้ยวมีประโยชน์มากกว่า แต่ทักษะของมันเป็นด้อยกว่า ดังนั้น โอหยางโซวจึงไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากใช้หอกเทียนโม่ที่เพิ่งได้รับการอัปเกรด

เมื่อหอกเทียนโม่อยู่ในมือของเขา กลิ่นอายของเขาก็เปลี่ยนไป มันเหมือนกับว่า มีอสูรร้ายมาปรากฏตัวขึ้น

กลิ่นอายแห่งอำนาจและหยิ่งหยองระเบิดออกมา

โอหยางโซวไม่ลังเลใดๆ เขาใช้ทักษะสังหารของหอกเทียนโม่ทันที

“การครอบงำโลหิต!”

ขณะที่โอหยางโซวตะโกนออกมา กำลังภายในแรกกำเนิดในร่างกายของเขาก็ถูก
ฉีตเข้าไปในหอก เนื่องจากการไหลเวียนของพลังที่บ้าคลั่ง หอกจึงกลายเป็น
สีดำ

กำลังภายในแรกกำเนิดยังคงถูกฉีตเข้าไปอย่างต่อเนื่อง

หอกเทียนโม่ราวกับเป็นห่วงอเวจีที่ไม่สามารถจะเต็มเต็มได้

โอหยางโซวเห็นสถานการณ์เป็นเช่นนั้น การแสดงออกของเขาก็เปลี่ยนไป

นับตั้งแต่ที่หอกเทียนโม่ได้รับการอัฟเกรด และทักษะการครอบงำโลหิต
ปรากฏขึ้นมา นี่เป็นครั้งแรกที่เขาใช้มัน เขาไม่คิดว่าความต้องการของมันจะ
มากขนาดนี้

ผ่านไปหนึ่งนาทีกว่า แต่มันราวกับผ่านไปเป็นสิบปีสำหรับโอหยางโซว กำลัง
ภายในของเขา 60% ถูกดูดเข้าไปเพื่อเต็มเต็มหอกเทียนโม่

ในช่วงเวลาดังกล่าว โอหยางโซวไม่อาจจะเคลื่อนไหวใดๆได้ เขาจึงถูกหนด
โจมตี 3 ครั้ง ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ โอหยางโซวไม่สามารถทำอะไรได้
นอกจากพ่นเลือดออกมาด้วยความเจ็บปวด

เลือดเป็นดังผู้ช่วยจากสวรรค์ ขณะที่มันกระเด็นไปโดยหอกและถูกดูดซึมเข้า
ไป

จนถึงจุดนี้ หอกเปล่งแสงสีดำที่ดูน่ากลัวออกมา

แม้แต่ในพายุ แสงสีดำนี้ก็ดูสะกดตาอย่างมาก หนวดรู้สึกสั่นสะท้าน และ
พวกมันไม่กล้าเข้าใกล้เขา

อย่างไรก็ตาม มันสายเกินไปที่จะถอยกลับแล้ว

โอหยางโซวก้าวไปข้างหน้า และเขาก็แทงหอกออกไป แสงสีดำก่อตัวขึ้นเป็นวงกลมสีดำ วงกลมนี้ขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว ทุกสิ่งทุกอย่างที่สัมผัสกับมันจะละลายและแตกเป็น 2 ส่วน

ถูกต้องแล้ว ละลาย

แสงสีดำเป็นเหมือนกับกรดกัดกร่อน ละลายทุกสิ่งทุกอย่างที่ในเส้นทางของมัน

ก็ ก้าว!

เมื่อหมึกยักษ์ได้นำน้ำถูกโจมตี พวกมันก็กรีดร้องออกมาด้วยความเจ็บปวด

ด้วยการโจมตีนี้ของโอหยางโซว มันได้กวาดผ่านหมวดทั้งหมดบนดาตฟ้าเรือจนทำให้หมวดเหล่านั้นมีรอยแห้วหลายแห่ง มันเป็นฉากที่น่าตกตะลึงอย่างแท้จริง

โลกทั้งโลกตกลงสู่ความเงียบ

ภายในพายุขนาดใหญ่ โอหยางโซวดูราวกับเป็นอสูรร้ายบนดาตฟ้าเรือ หมวดรอบตัวเขากระตุกไปมา ราวกับมันกำลังถูกสังเวยให้กับอสูรร้ายอย่างธรรมดา

ในขณะนั้น เขียวน้อยกระโดดขึ้นมาจากทะเล พร้อมกับมีสมองของหมึกยักษ์อยู่ในปากของมัน

ท่ามกลางสายฝน หนึ่งคน หนึ่งสัตว์ร้ายหัวเราะกันและกัน

ขณะที่โอหยางໂซวคิดว่าการต่อสู้ครั้งนี้ได้สิ้นสุดลงแล้ว ก็ได้มีเสียงกรีดร้องดังมาจากในทะเลในระยะไกล มันเต็มไปด้วยความรู้สึกเศร้าและความโกรธแค้น

หมึกยักษ์เหล่านั้นกำลังวางแผนที่จะล่าถอย แต่กลับกลายเป็นตื่นเต้นเมื่อได้ยินเสียงร้องดังกล่าว พวกมันกรีดร้องออกมา ในครั้งนี้ เสียงของพวกมันเต็มไปด้วยความเชื่อมั่น พวกมันดูราวกับเหล่าเด็กที่ไปรังแกคนอื่น แต่กลับถูกรังแกกลับมาเสียเอง ในตอนนี้ สมาชิกในครอบครัวของพวกมันได้มาช่วยพวกมันแล้ว

เมื่อโอหยางໂซวเห็นเช่นนั้น เขาก็รู้สึกหวาดกลัวขึ้นในใจ

ในฉับพลัน เขามองเห็นหวนขนาดใหญ่ 2 เส้น พุ่งขึ้นสู่ท้องฟ้า สูงถึง 50 เมตร มันสูงยิ่งกว่าหลงໂซวฮ่าวเสียอีก

เงาของหวนขนาดใหญ่ได้ปกคลุมท้องฟ้า

“นี่มันชักจะแย่แล้ว!” โอหยางໂซวยิ้มออกมาอย่างขมขื่น

แม้แต่ระหว่างปีที่ 5 ในชีวิตที่แล้วของเขา เขาก็ยังไม่เคยเห็นหมึกยักษ์ที่มีขนาดใหญ่เช่นนี้

โอหยางໂซวเคยได้ยินว่า ในทะเลอันกว้างใหญ่ มีสัตว์ร้ายในยุคก่อนประวัติศาสตร์อันลึกลับ แต่ละตัวเป็นดั่งเจ้าโลกแห่งท้องทะเล พวกมันสามารถก่อให้เกิดความสับสนวุ่นวายได้ตามที่พวกมันต้องการ

มีข่าวลือว่า เทพมังกรของจีนอาศัยอยู่ในทะเลลึก และบางครั้งมันจะมีความขัดแย้งกับสัตว์ร้ายทะเลลึกตัวอื่นๆ

โอหย่างโง่ไม่รู้ว่าข่าวลือนั้นเป็นจริงหรือเท็จ แต่มันก็พิสูจน์ได้ว่า สัตว์ร้ายทะเลลึกลึคนั้นน่ากลัวเพียงใด

แม้หมึกยักษ์ตรงหน้าเขาจะไม่สามารถเปรียบเทียบกับสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นได้ แต่มันก็คงจะใกล้เคียงกับพวกมัน

เมื่อเขาได้รับชมสมบัติมาแล้ว โอหย่างโชวก็คิดว่า โชคดีกำลังเปล่งประกายในตัวเขา ใครจะคิดว่า เขายังคงโชคร้ายอยู่เสมอ

หมึกยักษ์ที่น่าเหลือเชื่อตรงหน้าเขานี้ได้เปลี่ยนแปลงทุกอย่าง

ทักษะสังหารของหอกเทียนไม่ถูกใช้ไปแล้ว ตอนนี้มันอยู่ในช่วงคุลดาวน แล้วเขาจะเอาอะไรไปสู้กับหมึกยักษ์ที่น่าหวาดกลัวตัวนี้?

แต่โอหยางโซวก็ต้องสู้ เขาไม่ยอมให้กองเรือเดินทางถูกทำลายลงตรงนี้ได้

“พวกเรามาสู้กันเถอะ!” โอหยางโชวตัดสินใจ “เขี้ยวน้อย!”

อ้าว!

เขียนตอบรับอย่างหึงผยอง

“เด็ดดี” โอหยางโซยิมและกระโดดขึ้นหลังเขี้ยวน้อย “พวกเราไปสอน
บทเรียนให้กับมันกัน!”